DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 16.	Warszawa, dnia 1 sierpnia 1932 r.	Rok XIV.

TREŚĆ: **Ustawy i rozporządzenia:**

Zarządzenia:

Okólniki:

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

109.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1932 r.

o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych. *)

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

CZĘŚĆ I.

PRZEPISY OGÓLNE.

Dział I.

Postanowienia wstępne.

§ 1. Egzekucję wszelkiego rodzaju świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, przeprowadzają urzędy skarbowe według przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile rozporządzenia Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) inaczej nie stanowią.

§ 2. (1) Egzekucja w trybie administracyjnym jest dopuszczalną tylko z ruchomości oraz z wierzytelności pieniężnych i praw majątkowych niezabezpieczonych na nieruchomości lub na wierzytelności hipotecznej.

(2) Egzekucja z nieruchomości łącznie z przedmiotami mającemi przymiot prawny rzeczy nieruchomych (przynależności nieruchomości, nieruchomości z przeznaczenia), nie wyłączając egzekucji przez przymusowy zarząd nieruchomości, jak również z wierzytelności pieniężnych i praw majątkowych zabezpieczonych na nieruchomości lub wierzytelności hipotecznej, dopuszczalna jest tylko w drodze sądowej. Egzekucja sądowa może być jednak wszczęta tylko wówczas, gdyby środki egzekucyjne przeprowadzone w trybie administracyjnym, okazały się bezskuteczne lub według słusznego domnienia nie odniosłyby skutku.

(3) Osobne rozporządzenie określi przypadki, warunki i sposób zastosowania przez władze sądowe przepisów postępowania cywilnego do egzekucji sądowej należności ściąganych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Aż do wydania tego rozporządzenia będzie miało odpowiednie zastosowanie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 sierpnia 1930 r. o warunkach i sposobie zastosowania przez władze sądowe przepisów postępowania cywilnego do egzekucji należności administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 481).

§ 3. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej co do przedmiotu lub prawa majątkowego, administracyjny tytuł wykonawczy, łącznie z protokółami dokonanych czynności, zostanie przekazany sądowi celem dalszego prowadzenia egzekucji. W tym przypadku zajęcie, uzyskane w toku egzekucji administracyjnej, ma w sądowem postępowaniu egzekucyjnem te same skutki pod względem mocy prawnej i prawa pierwszeństwa, co zajęcie dokonane w toku egzekucji sądowej,o ile Skarbowi Państwa względnie innemu wierzycielowi, którego należność jest ściąganą, nie służy ustawowe prawo pierwszeństwa zaspokojenia z przedmiotu egzekucji. Szczegółowe postanowienia w tym względzie zostaną wydane w drodze osobnego rozporządzenia. Aż do wydania tego rozporządzenia będzia miało odpowiednie zastosowanie rozporządzenie powołane w § 2 ust. (3).

§ 4. (1) Egzekucja skierowana być winna przeciwko bezpośrednio obowiązanemu do uiszczenia należności.

(2) Egzekucja może być skierowaną również przeciwko innym zobowiązanym, a mianowicie przeciwko osobom, które według istniejących przepisów są obowiązane do zapłacenia tej należności lub odpowiedzialne są za jej uiszczenie.

§ 5. Wierzycielem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest władza lub instytucja żądająca ściągnięcia należności.

Dział II.

Właściwość oraz zakres działania władz i organów egzekucyjnych.

§ 6. (1) Wyłącznie urzędy skarbowe są powołane:

a) do przymusowego ściągania w trybie administracyjnym świadczeń pieniężnych, wymienionych w § 1,

*) Dz. U. R. P. Nr. 62 z dnia 22 lipca 1932 r. poz. 580.

b) do poczynienia kroków celem przymusowego ściągania w drodze sądowej świadczeń, wymienionych w § 1, w przypadkach, w których droga egzekucji sądowej tych należności jest przewidziana w niniejszem rozporządzeniu.

(2) Przewidziane w art. 2 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) prawo wyboru drogi egzekucyjnej służy władzy sądowej lub prokuratorskiej w toku całego postępowania egzekucyjnego, przewidzianego w niniejszem rozporządzeniu.

§ 7. Gdy wezwany urząd skarbowy ma uzasadnione wątpliwości co do możności wykonania wniosku bądź z powodu swej niewłaściwości, bądź też z tego powodu, że czynności, do których dokonania został wezwany, są oczywiście niedopuszczalne, — winien on zakomunikować te wątpliwości wierzycielowi. O ile wierzyciel nadal podtrzymuje swój wniosek, a wezwany urząd skarbowy odmawia wykonania — sprawę rozstrzyga ostatecznie izba skarbowa bezpośrednio przełożona nad urzędem wezwanym.

§ 8. Właściwym do czynności, wymienionych w § 6, jest urząd skarbowy w granicach swego terytorjalnego zakresu działania.

§ 9. Gdy urząd skarbowy jest terytorjalnie niewłaściwy do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, winien on wezwać o ich przeprowadzenie terytorjalnie właściwy urząd skarbowy.

§ 10. (1) Organem egzekucyjnym jest sekwestrator skarbowy lub inny funkcjonarjusz, któremu urząd skarbowy zleci przeprowadzenie czynności egzekucyjnej.

(2) W miastach, będących siedzibą dwu lub więcej urzędów skarbowych obejmujących okręgi miejskie, właściwość organów egzekucyjnych każdego z tych urzędów rozciąga się na cały obszar miast.

(3) Organom egzekucyjnym nie służy prawo badania ważności zarządzenia egzekucyjnego.

§ 11. Czynności urzędu skarbowego i organu egzekucyjnego są ważne niezależnie od tego, czy dokonane zostały przez właściwy terytorjalnie urząd skarbowy lub organ egzekucyjny.

§ 12. Ogólne kierownictwo, nadzór oraz piecza nad ścisłem i jednolitem wykonywaniem przepisów egzekucyjnych przez urzędy i izby skarbowe należy do Ministra Skarbu.

Dział III.

Wszczęcie i podstawa egzekucji.

Czynności egzekucyjne.

§ 13. (1) Wniosek o wszczęcie egzekucji winien być skierowany do właściwego urzędu skarbowego.

(2) We wniosku, do którego należy dołączyć tytuł wykonawczy wraz z odpisem, wierzyciel winien wskazać imię, nazwisko i adres zobowiązanego, należność poszukiwaną i sposób egzekucji oraz zaznaczyć, że tytuł wykonawczy dojrzał do egzekucji.

(3) Wierzyciel w jednym wniosku może wskazać kilka sposobów egzekucji przeciwko temu samemu zobowiązanemu.

(4) Jeżeli egzekucja z jednego majątku zobowiązanego oczywiście wystarczy na zaspokojenie wierzyciela, zobowiązany może żądać zawieszenia egzekucji z innego majątku.

§ 14. (1) Tytuł wykonawczy stanowią decyzje (orzeczenia, zarządzenia), nakazy płatnicze oraz wykazy zaległości, wydane przez władze lub instytucje do tego powołane.

(2) Tytuł wykonawczy winien zawierać:

a) nazwę wierzyciela,

b) imię i nazwisko (nazwę lub firmę) zobowiązanego,

c) dokładne oznaczenie należności i jej podstawę prawną,

d) datę i podpis względnie pieczęć wierzyciela.

(3) Ponadto tytuł wykonawczy winien być zaopatrzony w poświadczenie wierzyciela, że według przepisów obowiązujących tytuł ten jest w drodze egzekucji wykonalny. Jeżeli zaś wierzyciel nie jest władzą publiczną, poświadczenie takie uskuteczni urząd skarbowy.

(4) Władzami publicznemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są wszystkie władze, urzędy i organa państwowe i samorządu terytorjalnego i gospodarczego, jak również instytucje ubezpieczeń społecznych — w zakresie swych funkcyj publiczno-prawnych, określonych w przepisach o ustroju tych władz oraz w szczególnych ustawach i rozporządzeniach.

§ 15. Tytuły wykonawcze, odpowiadające przepisom § 14, są także tytułami egzekucyjnemi do egzekucji sądowej.

§ 16. (1) Pierwszą czynnością egzekucyjną jest pisemne upomnienie zobowiązanego z zagrożeniem wdrożenia dalszych kroków egzekucyjnych po bezskutecznym upływie czternastu dni od doręczenia upomnienia.

(2) Przy dalszej czynności egzekucyjnej doręcza się zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego łącznie z zarządzeniem egzekucyjnem.

§ 17. (1) Przed przystąpieniem do wykonania czynności egzekucyjnych winien organ egzekucyjny okazać zobowiązanemu pisemne polecenie urzędu skarbowego wykonania egzekucji.

(2) Na żądanie winien organ egzekucyjny okazać zaświadczenie (legitymację służbową) urzędu skarbowego, upoważniające go do dokonywania czynności egzekucyjnych.

§ 18. (1) W dni niedzielne i ustawowo uznane za święta powszechne, jako też w porze nocnej czynności egzekucyjne można spełniać jedynie z mocy specjalnego pisemnego zarządzenia urzędu skarbowego.

(2) Od tego zarządzenia niema zażalenia.

(3) Przystępując do wykonania czynności, organ egzekucyjny okaże zobowiązanemu zarządzenie, wymienione w ust. (1).

§ 19. Wierzyciel i zobowiązany mają prawo być obecni przy czynnościach egzekucyjnych.

§ 20. Organ egzekucyjny może upomnieć, a po bezskutecznem upomnieniu wydalić osobę, która zachowuje się niewłaściwie lub przeszkadza jego czynnościom.

§ 21. (1) Organ egzekucyjny może wezwać pomocy organów policji w razie oporu.

(2) Wezwaniu o udzielenie pomocy, przewidzianej w ustępie poprzednim, należy bezzwłocznie zadośćuczynić.

§ 22. (1) Na żądanie wierzyciela lub zobowiązanego, a także według uznania organu egzekucyjnego mogą być przy czynnościach egzekucyjnych obecni świadkowie, nie więcej jednak jak po jednym z każdej strony.

(2) Organ egzekucyjny winien jednak przywołać jednego lub dwóch świadków, jeżeli zobowiązany nie jest obecny lub został przez organ egzekucyjny wydalony, a nie zachodzi obawa udaremnienia wskutek tego egzekucji.

(3) Świadkami mogą być także członkowie rodziny i domownicy zobowiązanego.

(4) Świadkowie nie otrzymują wynagrodzenia.

§ 23. (1) Jeżeli cel egzekucji tego wymaga, organ egzekucyjny zarządzi otworzenie drzwi i schowków zobowiązanego oraz przeszuka jego mieszkanie i schowki. Gdyby to nie wystarczało, lub gdyby zobowiązany chciał się wydalić, organ egzekucyjny może przeszukać odzież, którą zobowiązany ma na sobie.

(2) Organ egzekucyjny w każdem miejscu może przeszukać odzież zobowiązanego, jednak tylko na specjalne pisemne polecenie urzędu skarbowego, wydane w przypadku, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że przedmioty, które zobowiązany ma przy sobie, chce on usunąć od egzekucji. Polecenie to należy zobowiązanemu okazać przed rozpoczęciem czynności egzekucyjnej.

(3) Przeszukania odzieży u kobiet winna dokonać kobieta, wezwana przez organ egzekucyjny.

§ 24. (1) W pomieszczeniach zajętych przez władze, urzędy państwowe i samorządowe, przez monopole państwowe, przez banki państwowe oraz przez przedsiębiorstwa państwowe „Polskie Koleje Państwowe", „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" czynności egzekucyjne mogą być spełniane, po uprzedniem zawiadomieniu kierowników.

(2) W przypadku prowadzenia egzekucji w pomieszczeniach wojskowych lub na statkach wojennych, komendanci tych objektów wojskowych wyznaczą organ wojskowy celem asystowania przy czynnościach egzekucyjnych.

§ 25. Pokwitowanie organu egzekucyjnego lub kasy urzędu skarbowego ma ten sam skutek prawny co pokwitowanie wierzyciela. Za pokwitowaną sumę urząd skarbowy ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela.

§ 26. (1) Suma pieniężna, otrzymana w postępowaniu egzekucyjnem, o ile nie ulega wydaniu, będzie wniesioną do depozytu kasy urzędu skarbowego.

(2) Urząd skarbowy może zarządzić korzystne umieszczenie sumy tej w Pocztowej Kasie Oszczędności, jeżeli to jest wskazane ze względu na jej wysokość i na czas, w ciągu którego ma być przechowaną.

§ 27. (1) W przypadkach, w których niniejsze rozporządzenie przewiduje złożenie zabezpieczenia, winno ono być złożone do depozytu kasy urzędu skarbowego w pieniędzach lub papierach wartościowych, w których według obowiązujących przepisów wolno umieszczać fundusze osób małoletnich. Przepis § 26 ust. (2) ma odpowiednie zastosowanie.

(2) O wydaniu zabezpieczenia rozstrzyga urząd skarbowy po wysłuchaniu osób interesowanych.

§ 28. Po ukończeniu postępowania egzekucyjnego urząd skarbowy o wyniku zawiadomi wierzyciela.

Dział IV.

Zawieszenie i umorzenie egzekucji.

§ 29. (1) Egzekucja wdrożona ulega zawieszeniu, jeżeli okaże się, że zobowiązany nie ma zdolności do działań prawnych i nie ma zastępcy ustawowego.

(2) Urząd skarbowy zwróci się do sądu o ustanowienie kuratora dla zobowiązanego, który nie ma zastępcy ustawowego.

(3) Zastępca ustawowy lub kurator zobowiązanego mogą wnieść zażalenie na czynności egzekucyjne dokonane w czasie, kiedy zobowiązany nie był należycie zastąpiony. Termin do wniesienia zażalenia biegnie od daty, kiedy ustawowy zastępca lub kurator otrzymał zawiadowienie o toczącej się egzekucji. Powtórzenia jednak czynności już dokonanych można domagać się tylko wtedy, gdy przy wykonaniu czynności zaszło naruszenie praw zobowiązanego, nie mającego zdolności do działań prawnych.

§ 30. (1) Egzekucja ulega również zawieszeniu w razie śmierci zobowiązanego. Zawieszenie trwa aż do możliwości podjęcia egzekucji z udziałem następców prawnych zmarłego.

(2) Jeżeli następcy prawni zobowiązanego nie objęli spadku albo nie są znani, urząd skarbowy zwróci się do sądu o ustanowienie kuratora celem zastąpienia zmarłego w postępowaniu egzekucyjnem.

§ 31. Egzekucja podlega również zawieszeniu:

a) na żądanie wierzyciela,
b) w czasie zawieszenia czynności urzędu skarbowego wskutek wojny lub innych przeszkód o charakterze siły wyższej.

§ 32. Urząd skarbowy może na prośbę zobowiązanego zawiesić w całości lub w części egzekucję, jeżeli wniesiono zażalenie na czynności organu egzekucyjnego lub odwołanie od decyzji (zarządzenia egzekucyjnego) urzędu skarbowego. W tych przypadkach należy w miarę potrzeby uzależnić zawieszenie egzekucji od dania zabezpieczenia przez zobowiązanego lub za zobowiązanego przez osoby trzecie.

§ 33. (1) W razie odroczenia płatności lub rozłożenia na raty ściąganej należności, pozostają w mocy wszelkie dokonane już czynności egzekucyjne. Urząd skarbowy może jednak uchylić dokonane czynności egzekucyjne, jeżeli utrzymanie ich w mocy jest szkodliwe dla zobowiązanego.

(2) Urząd skarbowy może na prośbę zobowiązanego po dokonaniu zajęcia zawiesić egzekucję, jeżeli zobowiązany wniósł podanie o odroczenie płatności lub rozłożenie na raty należności, a urząd skarbowy przedstawił wierzycielowi wniesione podanie z wnioskiem przychylnym, o ile sam nie jest wierzycielem uprawnionym do załatwienia podania.

§ 34. Jeżeli w toku egzekucji okaże się, że bezwzględne ściągnięcie należności spowoduje niewątpliwie ruinę gospodarczą zobowiązanego, urząd skarbowy, po należytem zbadaniu jego położenia ekonomicznego, może z urzędu lub na prośbę zawiesić egzekucję albo ją tymczasowo ograniczyć do kwoty, której ściągnięcie nie spowoduje wspomnianego skutku, względnie częściowo lub w całości uchylić zajęcie. O tem należy zawiadomić jednocześnie wierzyciela.

§ 35. (1) Egzekucja nie zostanie wdrożoną bądź też już wdrożona zostanie umorzona:

a) jeżeli egzekucja nie należy do urzędu skarbowego,
b) na wniosek wierzyciela,
c) jeżeli ostatecznem orzeczeniem tytuł wykonawczy został pozbawiony skutków prawnych,
d) jeżeli egzekucja ze względu na przedmiot, do którego została skierowana lub na osobę, przeciw której została skierowana, jest niedopuszczalną,
e) jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

(2) Przepis ust. (1) nie uwłacza postanowieniom § 7.

§ 36. (1) Organ egzekucyjny zaniecha czynności egzekucyjnej, jeżeli przed jej rozpoczęciem zobowiązany udowodni odroczenie płatności, rozłożenie na raty, zapłatę lub umorzenie należności.

(2) Jeżeli wskutek niezawiadomienia na czas urzędu skarbowego o okolicznościach wymienionych w ust. (1) czynność została chociażby rozpoczęta, koszty tej czynności ponosi zobowiązany, z wyjątkiem przypadku, gdy mimo zajścia takiej okoliczności wierzyciel żądał dokonania czynności egzekucyjnej; w tym ostatnim przypadku koszty ponosi wierzyciel.

§ 37. Zobowiązany może domagać się umorzenia egekucji z przyczyn, wymienionych w §§ 35 i 36, a ponadto z tego powodu, że

a) zarządzenie egzekucyjne jest niezgodne z tytułem wykonawczym;
b) zarządzono środki egzekucyjne, które nie są przewidziane w niniejszem rozporządzeniu.

§ 38. Osoba trzecia, roszcząca sobie jakiekolwiek prawo do zajętego majątku lub jego części, winna przed wytoczeniem powództwa przedstawić urzędowi skarbowemu wszystkie zarzuty, które ma zamiar podnieść w powództwie. Urząd skarbowy po zbadaniu zarzutów wyda w ciągu dni 14 odpowiednie zarządzenia. W razie wytoczenia powództwa bez uprzedniego przedstawienia wszystkich zarzutów urzędowi skarbowemu, osoba trzecia poniesie koszty sporu nawet wtedy, gdyby się z powództwem utrzymała.

Dział V.

Zwolnienie od egzekucji ze względu na osobę zobowiązanego.

§ 39. (1) Zwolnione od egzekucji są osoby i mienia, które nie podlegają jurysdykcji lub właściwości władz krajowych w myśl prawa międzynarodowego, zwyczajów międzynarodowych lub zawartych konwencyj, wyjąwszy przypadki, gdy zobowiązany lub jego zwierzchnik udziela zgodę na egzekucję.

(2) Egzekucja nie podlega ograniczeniu, o ile jest skierowaną do rzeczy ruchomych i nieruchomych, które w myśl obowiązujących przepisów odpowiadają za poszukiwaną należność.

§ 40. Czynności egzekucyjne w pomieszczeniach, zajmowanych przez osoby wymienione w poprzednim paragrafie, są dozwolone tylko za zgodą tych osób, lub ich zwierzchników, stosownie do przepisów regulujących ich stosunek służbowy.

§ 41. Wątpliwości w zakresie stosowania §§ 39 i 40 rozstrzyga Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Dział VI.

Mienie nie ulegające egzekucji.

§ 42. Zwolnione od egzekucji są:

a) sprzęty domowe, pościel, bielizna i ubranie codzienne, niezbędne dla zobowiązanego i członków jego rodziny,

b) przedmioty używane z powodu ułomności przez zobowiązanego i jego rodzinę,

c) zapasy żywności i opału, niezbędne dla zobowiązanego, jego rodziny i jego służby na okres jednego miesiąca,

d) krowa dojna albo dwie kozy lub trzy owce, albo jedna świnia wraz z zapasem paszy i ściółki aż do czasu najbliższych zbiorów, o ile te zwierzęta są niezbędne dla wyżywienia zobowiązanego, jego rodziny i jego służby,

e) przedmioty i surowce, niezbędne do osobistego zarobkowania zobowiązanego, pracującego ręcznie,

f) przedmioty niezbędne do pełnienia służby lub wykonywania zawodu oraz przyzwoite ubranie zobowiązanego pracującego umysłowo,

g) u zobowiązanego, który pobiera perjodyczne wynagrodzenie z tytułu stosunku służbowego prawno-publicznego, lub z tytułu umowy o pracę — pieniądze w kwocie odpowiadającej części wynagrodzenia za czas do najbliższego terminu wypłaty,

h) u zobowiązanego, który nie otrzymuje stałego wynagrodzenia za pracę — pieniądze niezbędne dla niego i jego rodziny na utrzymanie przez jeden tydzień,

i) przedmioty, dane zobowiązanemu celem poratowania jego i jego rodziny w razie klęski z powodu nadzwyczajnych wypadków, choroby lub śmierci, oraz zasiłki i wsparcia udzielone w takich przypadkach, o ile przedmioty te lub fundusze dla tych celów są mu jeszcze potrzebne,

j) przedmioty, służące zobowiązanemu i jego rodzinie do wykonywania praktyk religijnych lub niezbędne do nauki,

k) ordery honorowe, obrączki ślubne, listy, papiery familijne lub inne papiery osobiste zobowiązanego oraz jego księgi rachunkowe,

l) przedmioty codziennego użytku, potrzebne zobowiązanemu, które mogą być sprzedane tylko za bezcen, a dla zobowiązanego mają znaczną wartość użytkową,

m) przedmioty, które mają służyć do pochowania zmarłego członka rodziny,

n) przedmioty służbie bożej poświęcone.

§ 43. (1) Przedmioty, stanowiące na podstawie przepisów prawa prywatnego przynależność nieruchomości (nieruchomości z przeznaczenia) lub rzeczy głównej, nie ulegają egzekucji oddzielnie od nieruchomości lub rzeczy głównej, której przynależność stanowią.

(2) W przypadkach wątpliwych przedmioty te ustali organ egzekucyjny lub urząd skarbowy protokólarnie, w razie potrzeby po wysłuchaniu opinji biegłych z uwzględnieniem warunków gospodarczych objektu.

(3) Nie ulegają również egzekucji oddzielnie od całości przedmioty, niezbędne do utrzy-

mania ruchu kopalni, kolei, komunikacji morskiej, śródlądowej, powietrznej, pocztowej, telegraficznej lub telefonicznej, wreszcie do prowadzenia szpitala i apteki.

§ 44. Nie ulegają egzekucji:

a) wsparcia, wyznaczone zobowiązanemu dla poratowania jego lub jego rodziny w czasie choroby, śmierci lub innej klęski,

b) zasiłki pieniężne z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i zabezpieczenia na wypadek bezrobocia,

c) sumy i świadczenia w naturze, przeznaczone na pokrycie wydatków lub wyjazdów w sprawach służbowych,

d) stypendja na kształcenie się,

e) świadczenia perjodyczne, mające charakter nagród honorowych,

f) należności pośmiertne z tytułu zapomogi lub zaopatrzenia jednorazowego pod jakąkolwiek bądź nazwą albo z tytułu ubezpieczenia kosztów pogrzebu,

g) odszkodowania, należące się zobowiązanemu od zakładu ubezpieczeń z umów o ubezpieczenie budynków lub ich przynależności (nieruchomości z przeznaczenia), — jeżeli odszkodowania te według wspomnianych umów lub przepisów prawnych winny być użyte tylko na odbudowanie ubezpieczonych budynków lub na uzupełnienie ich przynależności.

§ 45. Uposażenie służbowe oraz zaopatrzenia emerytalne (uposażenia emerytalne, renty inwalidzkie, pensje wdowie i sieroce) funkcjonarjuszów państwowych i samorządowych, zawodowych wojskowych, wynagrodzenia pracowników umysłowych i robotników oraz świadczenia pedjodyczne, których celem jest zapewnienie utrzymania należności z tytułu alimentacji, świadczenia pieniężne z tytułu ubezpieczeń społecznych lub renty z jakiegokolwiek innego tytułu prawnego — ulegają egzekucji w przypadkach i na warunkach określonych w obowiązujących ustawach.

§ 46. Dodatki, które zobowiązany otrzymuje na utrzymanie pewnego oznaczonego członka rodziny, ulegają egzekucji tylko na zaspokojenie kosztów leczenia i utrzymania tegoż członka w szpitalu, więzieniu i t. p.

§ 47. (1) Mienie Skarbu Państwa nie podlega egzekucji. Egzekucja przeciwko Skarbowi Państwa odbywa się w ten sposób, że urząd skarbowy przesyła wniosek o przeprowadzenie egzekucji wraz z tytułem wykonawczem władzy, powołanej do zarządzenia wypłaty, celem uiszczenia poszukiwanej należności.

(2) Przepisy poprzedniego ustępu stosują się także do egzekucji przeciwko monopolom państwowym, posiadającym osobowość prawną, oraz przedsiębiorstwom państwowym „Polskie Koleje Państwowe" i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

(3) Egzekucja należności, przypadających od innych przedsiębiorstw państwowych, posiadających odrębną osobowość prawną, odbywa się na zasadach ogólnych.

§ 48. (1) Egzekucja należności pieniężnych, przypadających od związków samorządu terytorjalnego, podlega ograniczeniom, wypływającym z obowiązujących w tym względzie przepisów prawnych. Na obszarze, na którym niema odpowiednich przepisów specjalnych, egzekucja z majątku i dochodów związku komunalnego odbywa się po każdorazowem porozumieniu z władzą nadzorczą danego związku komunalnego.

(2) Egzekucja należności, przypadających od przedsiębiorstw samorządu terytorjalnego, które posiadają odrębną osobowość prawną, nie podlega temu ograniczeniu.

§ 49. Postanowienia §§ 42 — 48 nie naruszają w niczem przepisów prawnych, wydanych przez władze polskie, któremi uznano pewne przedmioty majątkowe za nieulegające egzekucji w całości lub w części, albo które pozwalają na egzekucję tylko w pewnych warunkach — o ile zwolnienie lub ograniczenie egzekucji z tych przedmiotów nie zostało unormowane niniejszem rozporządzeniem.

Dział VII.

Ogólne postanowienia o postępowaniu.

§ 50. O ile niniejsze rozporządzenie nie zawiera odmiennych przepisów, będą miały do stron i osób trzecich, ich pełnomocników, do podań, protokółów i adnotacyj w aktach, wezwań i doręczeń, terminów postępowania wyjaśniającego, dowodów, załatwiania spraw, decyzyj, skarg incydentalnych, postanowień egzekucyjnych i karnych — odpowiednie zastosowanie przepisy art. 9 — 81, 84, 92 i 108 — 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

§ 51. (1) Od decyzji urzędu skarbowego, o ile w myśl niniejszego rozporządzenia środek odwoławczy nie jest wyłączony, służy zobowiązanemu i wierzycielowi odwołanie do izby skarbowej, której decyzja jest ostateczna.

(2) Odwołania, wniesione po terminie, pozostawia urząd skarbowy bez dalszego biegu.

(3) Decyzje, pozostawiające odwołania bez dalszego biegu, mogą być zaskarżone jedynie z tego powodu, że termin nie został przekroczony.

(4) Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji.

§ 52. Odwołania należy wnosić za pośrednictwem urzędu skarbowego, który decyzję wydał, w ciągu 14 dni od doręczenia decyzji.

§ 53. (1) Odwołania powinny być szczegółowo uzasadnione, podniesione zarzuty powinny być ujęte w formie konkretnej i możliwie zawierać dowody na uzasadnienie tych zarzutów.

(2) Po zbadaniu podniesionych zarzutów i zaofiarowanych dowodów oraz po ustaleniu stanu faktycznego i prawnego, izba skarbowa wydaje decyzję.

§ 54. (1) Zażalenia na niezgodne z przepisami postępowanie organów egzekucyjnych można wnosić w terminie dni ośmiu do właściwego urzędu skarbowego; orzeczenia urzędu skarbowego są ostateczne.

(2) Zażalenia nie mają mocy wstrzymującej, urząd skarbowy może jednak w miarę zachodzących okoliczności wstrzymać dalsze kroki egzekucyjne.

§ 55. Decyzje mogą być uchylone i zmienione z urzędu w każdym czasie w trybie nadzoru przez władzę przełożoną, o ile z decyzyj tych strony lub osoby trzecie nie nabyły żadnych praw.

Dział VIII.

Koszty egzekucyjne.

§ 56. Koszty egzekucyjne, o ile niniejsze rozporządzenie inaczej nie stanowi, ciążą na zobowiązanym i podlegają przymusowemu ściągnięciu łącznie z egzekwowaną należnością.

§ 57. (1) Kosztami egzekucyjnemi w egzekucyjnem postępowaniu administracyjnem są:

1. opłaty, określone w załączonej tabeli i uwagach do niej, oraz
2. wydatki poniesione, a zwłaszcza:
   a) koszty publicznych ogłoszeń w pismach,
   b) wynagrodzenia osób trzecich za otwarcie drzwi i schowków, koszty przewozu, przechowania i dozoru zajętych rzeczy, koszty przesyłki zajętych ruchomości do innej miejscowości oraz koszty utrzymania zajętych zwierząt,
   c) wynagrodzenia świadków i biegłych.

(2) Wspólne koszty przeprowadzenia licytacji lub uskutecznienia sprzedaży z wolnej ręki przedmiotów zajętych u dwu lub więcej zobowiązanych rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych, mając na uwadze szczególne okoliczności każdego poszczególnego przypadku.

§ 58. Wydatki w egzekucyjnem postępowaniu władz skarbowych i w egzekucji sądowej ponosi wierzyciel, jeżeli od zobowiązanego nie mogą być ściągnięte. Urząd skarbowy może żądać zaliczki na te wydatki.

CZĘŚĆ II.

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE.

Dział I.

Egzekucja z ruchomości.

Rozdział I. Zajęcie.

§ 59. (1) Zająć można tylko ruchomości znajdujące się w posiadaniu zobowiązanego. Ruchomości, będące w posiadaniu osoby trzeciej, można zająć tylko wówczas, gdy ona wyraźnie zgadza się na ich zajęcie.

(2) Nie należy zająć więcej ruchmości ponad te, które są potrzebne do zaspokojenia poszukiwanej należności i kosztów egzekucji.

§ 60. (1) Jeżeli zobowiązany przy zajęciu odmawia wyjaśnień żądanych przez organ egzekucyjny lub daje wyjaśnienia świadomie nieprawdziwe, urząd skarbowy może skazać zobowiązanego na grzywnę do wysokości 500 zł.

(2) Od orzeczenia karnego zobowiązany może wnieść odwołanie do izby skarbowej, bądź w terminie dni siedmiu od daty doręczenia orzeczenia zażądać skierowania sprawy do sądu (art. 618 i nast. k. p. k).

§ 61. (1) Z ruchomości, należących do gospodarstwa domowego, ulegają zajęciu przedewszystkiem gotówka, następnie przedmioty zbytkowe, jak kosztowności i klejnoty oraz papiery wartościowe.

(2) Zobowiązanemu służy jednak w każdym razie prawo żądania, aby wskazane przezeń przedmioty nie były zajęte, jeżeli inne pozostałe wystarczają według oszacowania na zaspokojenie poszukiwanej należności.

§ 62. W przedsiębiorstwach przemysłowych lub handlowych ulegają zajęciu przedewszystkiem gotówka, potem zapasy wytworów, towarów i surowców, a gdy i te nie wystarczają na zaspokojenie poszukiwanych należności, także inne ruchomości.

§ 63. (1) Zajęcie towarów oddanych przez zobowiązanego do transportu przedsiębiorstwom przewozowym (kolejowym, żeglugowym i innym) może nastąpić tylko wtedy, gdy egzekucja z innego ruchomego majątku zobowiązanego była bezskuteczna, lub gdy zebrane przez urząd skarbowy dane o majątku ruchomym zobowiązanego wskazują, że bez zastosowania tego środka egzekucja byłaby udaremniona lub znacznie utrudniona.

(2) Zajęcie przesyłek może nastąpić podczas transportu, lecz winno być dokonane bądź przed wysłaniem ich z miejsca nadania, bądź przed wydaniem ich odbiorcy po przybyciu przesyłek do miejsca przeznaczenia, o ile towar stanowi jeszcze własność zobowiązanego.

§ 64. (1) Organ egzekucyjny dokonywa zajęcia przez wciągnięcie zajętych ruchomości do protokółu. Zajęcie jest dokonane z chwilą podpisania protokółu przez organ egzekucyjny.

(2) Zobowiązanemu, a w razie oddania zajętej ruchomości pod dozór osoby trzeciej, także dozorcy, organ egzekucyjny doręcza odpis protokółu zajęcia.

§ 65. Jeżeli organ egzekucyjny zniewolony jest dalszy ciąg zajęcia odroczyć, powinien, stostownie do okoliczności, poczynić zarządzenia, zapobiegające usunięciu ruchomości jeszcze niezajętych.

§ 66. teżeli wierzyciel żąda, by zajęcie odbyło się w jego obecności, urząd skarbowy zawiadomi go o terminie, w którym zajęcie ma być dokonane. Jeżeli wierzyciel mimo zawiadomienia nie stawił się, zajęcie będzie dokonane w jego nieobecności.

§ 67. Jeżeli ruchomości, zajęte na zaspokojenie jednej należności, mają być zajęte jeszcze na zaspokojenie innej należności, organ egzekucyjny dokona nawego zajęcia przez protokólarne zaznaczenie go w protokóle pierwszego zajęcia bez wciągania poszczególnych ruchomości do protokółu.

§ 68. (1) Organ egzekucyjny dokonywa przy zajęciu opisu każdej zajmowanej ruchomości według znamion jej właściwych oraz oznacza jej wartość. Organ egzekucyjny może dokonać oszacowania na podstawie dowodów, okazanych przez zobowiązanego, a w szczególności na podstawie faktur.

(2) Przedmioty ze złota, platyny i srebra nie mogą być oszacowane niżej wartości kruszcu.

§ 69. Jeżeli organ egzekucyjny uzna, że dla należytego oszacowania należy przywołać biegłego, albo jeżeli wierzyciel lub zobowiązany podnoszą zarzuty przeciwko oznaczonej wartości, oszacowanie przez biegłego odbędzie się najpóźniej w ostatnim tygodniu przed terminem licytacji. O terminie oszacowania organ egzekucyjny lub urząd skarbowy zawiadomi wierzyciela i zobowiązanego.

§ 70. (1) Do oszacowania, zarządzonego w myśl poprzedniego paragrafu, urząd skarbowy powoła jednego biegłego. Jeżeli mają być oszacowane ruchomości rozmaitego rodzaju, a niema biegłego, któryby mógł oszacować wszystkie ruchomości, urząd skarbowy powoła biegłego do oszacowania każdej z odrębnych grup ruchomości.

(2) Strona, żądająca oszacowania przez biegłego, winna złożyć na koszty tego oszacowania sumę, odpowiednio oznaczoną przez urząd skarbowy, pod rygorem odrzucenia żądania strony.

§ 71. Na każdej zajętej ruchomości organ egzekucyjny umieści znak, ujawniający nazewnątrz jej zajęcie, a jeżeli to jest niemożliwe, ujawni je nazewnątrz w inny sposób.

§ 72. (1) Zajęte ruchomości organ egzekucyjny odda pod dozór zobowiązanemu lub osobie trzeciej, u której je zajął; jednak z ważnych przyczyn może każdocześnie oddać je pod dozór innej osobie, nie wyłączając wierzyciela, choćby to było związane z koniecznością ich przeniesienia.

(2) Dozorca obowiązany jest przechowywać oddane mu pod dozór ruchomości z taką starannością, by nie straciły na wartości, i wydać je na wezwanie urzędu skarbowego lub organu egzekucyjnego. Dozorca nie odpowiada za uszkodzenie lub zaginięcie rzeczy przypadkowe, albo wynikłe wskutek siły wyższej. Dozorca obowiązany jest zawiadomić urząd skarbowy o zamierzonej zmianie miejsca przechowania ruchomości.

(3) Jeżeli zajęte ruchomości pozostawiono w pomieszczeniu należącem do zobowiązanego i dozór powierzono jemu samemu lub członkowi jego rodziny, razem z nim mieszkającemu lub pracującemu, albo domownikowi, dozorca ma prawo zwykłego używania rzeczy, byleby przez to rzecz nie straciła na wartości. To samo stosuje się do przypadku, gdy rzeczy zajęto u osoby trzeciej i pozostawiono pod jej dozorem, o ile osoba ta uprawniona jest do używania rzeczy.

§ 73. Jeżeli organ egzekucyjny zajęte ruchomości oddał pod dozór zobowiązanemu, oso-

bie trzeciej lub wierzycielowi, osoby te sprawują obowiązki dozorcy.

§ 74. Dozorcy, o ile nim nie jest zobowiązany, członek jego rodziny lub domownik, należy się wynagrodzenie za przechowanie i dozór, odpowiednio do poniesionych trudów, w wysokości określonej przez urząd skarbowy.

§ 75. Urząd skarbowy może z ważnych przyczyn zwolnić dozorcę i w jego miejsce ustanowić innego. Odwołanie przeciwko takiej decyzji nie jest dopuszczalne.

§ 76. Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia zajętej ruchomości w czasie przechowania jej u dozorcy lub w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela, ani do urzędu skarbowego, o ile nie jest dozorcą.

§ 77. (1) Minister Skarbu może zarządzić utrzymywanie osobnych pomieszczeń do przechowywania i dozorowania zajętych ruchomości oraz ich sprzedaży.

(2) W miejscowościach, w których urzędy skarbowe nie posiadają takiego własnego pomieszczenia, związki samorządu terytorjalnego obowiązane są dostarczyć na ten cel odpowiedniego pomieszczenia oraz przechowywać zajęte ruchomości, złożone w tem pomieszczeniu przez organa egzekucyjne.

(3) Do przechowywania i dozorowania zajętych ruchomości w pomieszczeniach, wymienionych w ustępach poprzednich, będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 64, 72 — 76.

Rozdział II. Sprzedaż.

§ 78. Sprzedaż zajętych ruchomości odbywa się przez publiczną licytację, o ile niniejsze rozporządzenie inaczej nie postanawia.

§ 79. (1) Pieniądze zagraniczne, papiery wartościowe i inne ruchomości, mające cenę targową lub giełdową, urząd skarbowy sprzeda z wolnej ręki po kursie dziennym. O ile sprzedaż taka w miejscu siedziby urzędu skarbowego nie może być dokonaną w ciągu tygodnia, urząd skarbowy, na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego, albo też z urzędu, prześle je urzędowi skarbowemu w miejscowości, będącej większym ośrodkiem handlowym, celem ich sprzedaży z wolnej ręki za cenę targową lub giełdową, pod warunkiem wszakże, że strona żądająca złoży w terminie oznaczonym przez urząd skarbowy sumę potrzebną na koszty przesyłki i jej ubezpieczenia.

(2) Z powodu uszkodzenia lub zaginięcia przesyłki w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela ani do urzędu skarbowego.

(3) Jeżeli sprzedaż przewidziana w ust. (1) nie dojdzie do skutku, urząd skarbowy zarządzi dokonanie sprzedaży przez publiczną licytację.

§ 80. (1) Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela, jak również z urzędu może urząd skarbowy ze względu na ważny interes zobowiązanego lub wierzyciela zarządzić, za zgodą zobowiązanego, a przy drugiej licytacji (§ 92) bez zgody zobowiązanego, by sprzedaż zajętych ruchomości nastąpiła w inny sposób (nie wyłączając sprzedaży z wolnej ręki, sprzedaży w przedsiębiorstwie zobowiązanego, sprzedaży komisowej i t. p.), w innem miejscu, jak również by licytację przeprowadził kto inny, niż właściwy organ egzekucyjny.

(2) Przy sprzedaży takiej urząd skarbowy oznaczy cenę, poniżej której sprzedaży nie można dokonać, oraz termin, do którego sprzedaż ma być dokonaną.

(3) Przepisy § 79 ust. (2) i (3) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 81. (1) Termin licytacji winien być tak wyznaczony, aby licytacja nie odbyła się wcześniej niż piętnastego dnia od daty zajęcia.

(2) Termin licytacji może być wyznaczony na dzień wcześniejszy, niż piętnasty od daty zajęcia, jeżeli ruchomości ulegają szybkiemu zepsuciu lub wskutek opóźnienia sprzedaży straciłyby znacznie na wartości, oraz jeżeli przechowanie pociąga za sobą koszty niewspółmierne z ich wartością.

(3) Termin licytacji przedmiotów zajętych u właścicieli, użytkowników lub dzierżawców gospodarstw rolnych winien być tak wyznaczony, aby licytacja nie odbyła się podczas siewów zwyczajnych, wiosennych i jesiennych przez dwa tygodnie i podczas żniw przez cztery tygodnie. Czas siewów i żniw określają władze skarbowe według stosunków miejscowych, po wysłuchaniu opinji organizacyj rolniczych.

§ 82. (1) Licytacja odbędzie się w miejscu, gdzie się znajdują ruchomości.

(2) Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela, jak również z urzędu, licytacja może się odbyć za zgodą zobowiązanego, a przy drugiej licytacji (§ 92) bez zgody zobowiązanego, w innem miejscu, jeżeli to rokuje korzystniejszą sprzedaż. W tym celu urząd skarbowy zarządzi przewiezienie ruchomości na inne miejsce, a w razie potrzeby prześle je innemu urzędowi skarbowemu. Z powodu uszkodzenia lub zagi-

nięcia w czasie transportu, zobowiązanemu nie służy żadne roszczenie do wierzyciela i urzędu skarbowego.

(3) Urząd skarbowy zaniecha przewozu lub przesyłki, jeżeli strona, która wniosek zgłosiła, nie złożyła sumy potrzebnej na koszty przewozu lub przesyłki w terminie przez urząd skarbowy oznaczonym.

§ 83. (1) Urząd skarbowy ogłosi o licytacji przez obwieszczenie, w którem wymieni:

a) miejsce i czas licytacji,

b) ruchomości, które mają być sprzedane z podaniem ich rodzaju,

c) miejsce i czas, w których można ruchomości przed licytacją oglądać,

d) nazwisko zobowiązanego, jeżeli podanie nazwiska może rokować pomyślniejszą sprzedaż.

(2) Odpis obwieszczenia urząd skarbowy doręczy stronom i dozorcy, o ile nim nie jest zobowiązany.

§ 84. (1) Jeżeli wartość ruchomości, które mają być sprzedane, przewyższa sumę pięciuset złotych, urząd skarbowy zarządzi jednorazowe zamieszczenie obwieszczenia w dzienniku poczytnym w danej miejscowości.

(2) Urząd skarbowy winien umieszczać w dzienniku takim, o ile to jest możliwe, zbiorowe obwieszczenia o terminach sprzedaży ruchomości, należących do różnych zobowiązanych, choćby terminy te przypadały na różne dni.

(3) Na wniosek i koszt wierzyciela lub zobowiązanego urząd skarbowy zarządzi ogłoszenie również w inny, przez wnioskodawcę wskazany, a odpowiedni sposób.

§ 85. Na trzy dni przed dniem licytacji, a gdy licytacja ma się odbyć wcześniej, niż po czternastu dniach od daty zajęcia, urząd skarbowy na jeden dzień przed wyznaczonym terminem, lub w wyjątkowych przypadkach nawet w dniu licytacji, zarządzi przybicie obwieszczenia na tablicy urzędu skarbowego, na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie się odbyć ma licytacja, na tablicy ogłoszeń najbliższego zarządu miejskiego lub gminnego, a nadto, o ile to uzna za potrzebne, zarządzi ogłoszenie w sposób, w danej miejscowości zwyczajem przyjęty, w takich miejscach, w których ogłoszenie może przyczynić się do rozpowszechnienia wiadomości o licytacji.

§ 86. Przetarg rozpoczyna się od wywołania ceny. Ceną wywołania jest suma oszacowania.

§ 87. (1) Licytacja poczytuje się za niedoszłą do skutku, jeżeli w niej nie weźmie udziału przynajmniej dwóch licytantów, jak również, jeżeli żaden z uczestniczących nie poda ceny wyższej ponad oszacowanie.

(2) W przetargu nie mogą uczestniczyć organ egzekucyjny prowadzący licytację, zobowiązany oraz organ bezpieczeństwa, obecny w charakterze urzędowym.

§ 88. Na sprzedaż będą wystawione kolejno poszczególne ruchomości lub poszczególne grupy, obejmujące ruchomości tego samego rodzaju, z wymienieniem sumy oszacowania i sumy wywołania. Zobowiązany może żądać, aby ruchomości były wystawione na sprzedaż w kolejności przez niego wskazanej.

§ 89. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika licytacji, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 90. Przybicie zostanie udzielone osobie, która ofiarowała najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnem wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 91. (1) Wierzyciel lub zobowiązany mogą wnieść sprzeciw na udzielone przybicie w razie naruszenia przepisów o publicznym charakterze licytacji, o najniższej cenie nabycia i o wyłączeniu od udziału z przetargu. Sprzeciw winien być zgłoszony do protokółu licytacji.

(2) O sprzeciwie rozstrzyga urząd skarbowy, a w razie gdy tenże licytację przeprowadza — izba skarbowa.

(3) Od rozstrzygnięcia tego niema środka odwoławczego.

(4) Gdyby rozstrzygnięcie sprzeciwu nie nastąpiło w ciągu dwóch tygodni, nabywca może zrzec się nabycia i odebrać zapłaconą sumę.

(5) Niema sprzeciwu na udzielenie przybicia ruchomości, które ulegają szybkiemu zepsuciu.

§ 92. (1) Jeżeli w pierwszym terminie licytacja nie doszła do skutku, wyznaczony zostanie nowy termin przetargu publicznego.

(2) Nowy przetarg publiczny może być wyznaczony po podaniu o tem do publicznej wiadomości co najmniej na trzy dni przed jego terminem. W przypadkach przewidzianych w § 81 ust. (2) termin ten może być skrócony.

(3) Na drugim przetargu publicznym ruchomości mogą być sprzedane nawet niżej sumy oszacowania.

§ 93. (1) Nabywca obowiązany jest cenę licytacji uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia. Nabywca, który nie zapłacił natych-

miast całej ceny, traci prawo wynikłe z przybicia. Organ egzekucyjny wystawi niezwłocznie ruchomość ponownie na licytację. Pierwszy nabywca nie ma prawa uczestniczenia w przetargu na tę ruchomość.

(2) Nabywca, który nie złożył natychmiast całej ceny, obowiązany jest zapłacić jedną dziesiątą część tej ceny. Jeżeli sumy tej natychmiast nie zapłaci, ściągnięta ona będzie w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 94. Jeżeli cena licytacyjna przewyższa sumę dwudziestu tysięcy złotych, nabywca winien złożyć natychmiast jedną dziesiątą część tej ceny, resztę zaś złożyć do godziny dwunastej dnia następnego. Gdy nabywca w tym terminie nie zapłaci całej ceny, traci złożoną jedną dziesiątą część, licytacja zaś uznana będzie za niedoszłą do skutku.

§ 95. Dziesiąta część ceny licytacyjnej, ściągnięta od nabywcy w myśl dwóch poprzednich paragrafów, użyta będzie na zaspokojenie poszukiwanej należności, a w przypadku zupełnego jej zaspokojenia otrzyma ją zobowiązany.

§ 96. Nabywca, jeżeli jest jedynym wierzycielem egzekucyjnym, ma prawo swoją poszukiwaną należność zaliczyć na cenę nabycia.

§ 97. (1) Nabywca, który zapłacił całą cenę licytacyjną, staje się właścicielem nabytej ruchomości i winien ją natychmiast odebrać.

(2) Ruchomości sprzedanych nie wydaje się nabywcy, jeżeli do protokółu licytacji zgłoszono sprzeciw na udzielenie przybicia w przypadku, gdy taki sprzeciw jest dopuszczalny.

§ 98. Nabywca nie może domagać się ani unieważnienia nabycia, ani zmniejszenia ceny nabycia z powodu wad ruchomości, z powodu wadliwego oszacowania lub z jakiejkolwiek innej przyczyny.

Rozdział III. Wyjawienie majątku.

§ 99. Przepisy ustaw o sądowem postępowaniu egzekucyjnem, dopuszczające sądową przysięgę wyjawienia majątku, mają zastosowanie, gdy administracyjna egzekucja z ruchomości nie doprowadziła do zupełnego zaspokojenia poszukiwanej należności, albo gdy już z protokółu zajęcia wynika, że z ruchomości należność ta nie będzie w całości zaspokojona, albo jeżeli osoby trzecie zgłosiły prawa, uzasadniające zwolnienie zajętych ruchomości od egzekucji, a w posiadaniu zobowiązanego niema innej ruchomości, wystarczającej na zaspokojenie należności.

Dział II.

Egzekucja z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych.

§ 100. (1) Do egzekucji wierzytelności pieniężnych lub innego prawa majątkowego urząd skarbowy przystępuje przez ich zajęcie. Celem zajęcia urząd skarbowy:

a) wezwie dłużnika wierzytelności lub prawa, aby należnej od niego sumy lub świadczenia nie uiszczał zobowiązanemu, a należne sumy wpłacił urzędowi skarbowemu lub złożył do depozytu sądowego;

b) zawiadomi zobowiązanego, że nie wolno mu zajętej sumy lub innego świadczenia odebrać, ani niemi rozporządzać, jak również nie wolno mu rozporządzać zabezpieczeniem dla nich ustanowionem.

(2) Jednocześnie urząd skarbowy wezwie dłużnika zajętej wierzytelności lub prawa, aby w ciągu tygodnia złożył oświadczenie:

a) czy przyznaje, że zobowiązanemu należy się od niego zajęta wierzytelność lub czy uznaje zajęte prawo;

b) czy zajętą wierzytelność uiści, czy też i z jakich przyczyn odmawia uiszczenia;

c) czy i w którym sądzie lub przed jaką władzą toczy się albo toczyła się sprawa o zajętą wierzytelność lub prawo.

(3) Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia wezwania dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa.

(4) Koszty, związane ze złożeniem oświadczenia, urząd skarbowy obowiązany jest zwrócić dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa na jego żądanie.

§ 101. Jeżeli prawo majątkowe, które ma być zajęte, jest tego rodzaju, iż niema ściśle określonej osoby, obciążonej obowiązkiem wobec zobowiązanego, zajęcie jest dokonane z chwilą doręczènia zawiadomienia zobowiązanemu.

§ 102. Na żądanie wierzyciela urząd skarbowy sporządzi opis zajętego prawa majątkowego.

§ 103. (1) Jeżeli ma być zajęta wierzytelność, przypadająca zobowiązanemu od Skarbu Państwa lub związku samorządu terytorjalnego, albo od funduszów w ich zarządzie będących, za dłużnika wierzytelności uważa się urząd,

który powołany jest do wydania polecenia wypłaty. Na żądanie wierzyciela wezwanie doręczone będzie także kasie, która ma dokonać wypłaty zobowiązanemu; kasa wstrzyma wypłatę, choćby już otrzymała polecenie wypłacenia zobowiązanemu należnej sumy.

(2) Wskazanie urzędu, który jest powołany do wydania polecenia wypłaty, i kasy, która ma dokonać wypłaty, jest obowiązkiem wierzyciela.

§ 104. Dłużnik zajętej wierzytelności lub innego prawa majątkowego, który na wezwanie urzędu skarbowego nie złoży należytego oświadczenia, odpowiada według zasad prawa cywilnego za wyrządzoną przez to wierzycielowi szkodę.

§ 105. Zajęcie sum, płatnych perjodycznie, obejmuje także wypłaty przyszłe, o ile to jest potrzebne do zaspokojenia poszukiwanej należności.

§ 106. Bez potrzeby ponownego zajęcia, zajęcie płac i innych sum, przypadających ze stosunku służbowego, obowiązuje także osobę, na którą przeszły obowiązki poprzedniego służbodawcy, o ile ta osoba o zajęciu wiedziała.

§ 107. (1) Urząd skarbowy poleci organowi egzekucyjnemu odebranie zobowiązanemu dokumentów, stanowiących dowód wierzytelności lub innego prawa majątkowego i złoży je do depozytu kasy urzędu skarbowego.

(2) Jeżeli wierzyciel zgłasza wniosek, aby odebranie odbyło się w jego obecności, urząd skarbowy zawiadomi go o terminie tej czynności. W razie niestawienia się wierzyciela czynność będzie dokonana w jego nieobecności.

§ 108. (1) Urząd skarbowy do wysokości poszukiwanej należności może z mocy zajęcia wykonać wszelkie prawa zobowiązanego celem poszukiwania zajętej sumy lub świadczenia.

(2) Zobowiązany winien udzielić urzędowi skarbowemu wszelkich wyjaśnień, potrzebnych do dochodzenia praw przeciwko dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa.

§ 109. (1) Zajęcie wierzytelności i innego prawa majątkowego, związanych z posiadaniem dokumentu, odbywa się przez odebranie dokumentu zobowiązanemu lub osobie trzeciej, która zgadza się na wydanie dokumentu.

(2) Zajęcie wierzytelności lub prawa jest dokonane z chwilą spisania protokółu stwierdzającego odebranie dokumentu.

§ 110. (1) Jeżeli wierzytelność, związana z posiadaniem dokumentu, może być zaraz lub po wypowiedzeniu odebrana, urząd skarbowy dokona wypowiedzenia i podejmie poszukiwaną sumę; również dokona czynności zachowawczych z urzędu lub na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego, jeżeli zajdzie tego potrzeba.

(2) W razie potrzeby przedsięwzięcia innych czynności celem ściągnięcia zajętej wierzytelności, urząd skarbowy może zgłosić do sądu wniosek o ustanowienie kuratora. Sąd według swego uznania może kuratorem ustanowić także wierzyciela.

(3) To samo stosuje się odpowiednio do innych praw majątkowych, związanych z posiadaniem dokumentu.

§ 111. Następne zajęcia wierzytelności lub prawa majątkowego, związanych z posiadaniem dokumentu, będą dokonywane przez protokólarne zaznaczenie na protokóle pierwszego zajęcia.

§ 112. (1) Jeżeli zajęte zostało prawo majątkowe, z mocy którego mają być wydane ruchomości zobowiązanemu, będą one wydane organowi egzekucyjnemu w miejscu, gdzie miały być wydane zobowiązanemu.

(2) Przez zajęcie prawa dokonane jest zajęcie wydanych organowi egzekucyjnemu ruchomości. Dalsza egzekucja z tych ruchomości prowadzona będzie według przepisów o egzekucji z ruchomości.

§ 113. Jeżeli zostało zajęte prawo, z mocy którego zobowiązany może żądać podziału majątku, zajęcie w stosunku do zobowiązanego obejmuje ruchomości, wierzytelności i prawa, które przy podziale mu przypadną. Jeżeli urząd skarbowy w ciągu trzech miesięcy po ukończeniu podziału nie rozpocznie egzekucji z mienia przypadłego zobowiązanemu, ruchomości, wierzytelności i prawa, do których egzekucji nie skierował, będą wolne od zajęcia.

§ 114. W razie zajęcia prawa majątkowego, gdy osoba obciążona obowiązkiem ma według wyboru zobowiązanego albo zapłacić sumę pieniężną, albo spełnić inne świadczenie, prawo wyboru przechodzi na urząd skarbowy, jeżeli zobowiązany, wezwany przez urząd skarbowy do dokonania wyboru, w ciągu tygodnia z tego prawa nie skorzysta.

§ 115. Jeżeli obowiązek dłużnika zajętej wierzytelności lub innego prawa majątkowego zależy od świadczenia wzajemnego, które ma dopełnić zobowiązany, a które polega na wydaniu rzeczy, znajdującej się w jego władaniu, urząd skarbowy poleci organowi egzekucyjne-

mu odebranie tej rzeczy zobowiązanemu, o ile jego obowiązek wydania rzeczy dłużnikowi zajętej wierzytelności lub prawa jest już orzeczony prawomocnym wyrokiem lub stwierdzony innym tytułem egzekucyjnym.

§ 116. Jeżeli wierzytelność lub prawo majątkowe jest zabezpieczone poręczeniem albo prawem zastawu, niewciągniętem do księgi hipotecznej, urząd skarbowy na wniosek wierzyciela zawiadomi także poręczyciela albo właściciela przedmiotu lub prawa, zastawem obciążonego, iż zajętej sumy lub świadczenia nie wolno uiścić zobowiązanemu.

§ 117. W razie zajęcia prawa majątkowego, jeżeli wykonanie praw zobowiązanego przez urząd skarbowy natrafia na znaczne trudności, sąd na wniosek urzędu skarbowego wyznaczy kuratora celem wykonania tych praw. Bliższe oznaczenie czynności kuratora należy do sądu.

§ 118. (1) Jeżeli wykonanie zajętego prawa majątkowego zobowiązanego nie doprowadza do zaspokojenia poszukiwanej należności, urząd skarbowy może zarządzić sprzedaż prawa, chyba, że sprzedaż wyrządziłaby znaczną szkodę zobowiązanemu.

(2) Do sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży ruchomości.

CZĘŚĆ III.

ZABEZPIECZENIE.

§ 119. (1) Zabezpieczenie należności przed terminem jej płatności może nastąpić na podstawie tytułu wykonawczego (§ 14 ust. (1)) na wniosek wierzyciela, w tych wyjątkowych przypadkach, gdy istnieje niebezpieczeństwo co do otrzymania zaspokojenia w razie zwłoki.

(2) Wniosek, do którego należy dołączyć tytuł wykonawczy (§ 14 ust. (1)), powinien zawierać przyczyny, dla których wierzyciel żąda zabezpieczenia, wskazanie majątku, na którym należność ma być zabezpieczoną i uprawdopodobnienie niebezpieczeństwa w zwłoce. We wniosku może być podana wysokość kaucji, przez której złożenie zobowiązany może się uwolnić od wykonania zabezpieczenia oraz wysokość kaucji, którą wierzyciel zaofiarowuje celem zwolnienia się od obowiązku uprawdopodobnienia niebezpieczeństwa w zwłoce.

§ 120. (1) Celem zabezpieczenia urząd skarbowy może:

a) zarządzić zajęcie i przechowanie rzeczy ruchomych zobowiązanego,

b) wydać zobowiązanemu zakaz pozbycia i obciążenia swoich rzeczy ruchomych, jak również rozporządzania swemi wierzytelnościami pieniężnemi i innemi prawami majątkowemi, niezabezpieczonemi na nieruchomościach.

(2) O ile posiadane przez zobowiązanego ruchomości, niezahipotekowane wierzytelności pieniężne i inne prawa majątkowe nie dają dostatecznego zabezpieczenia, a zobowiązany posiada majątek nieruchomy, wierzytelności pieniężne lub inne prawa majątkowe, obciążające majątek nieruchomy osób trzecich, wówczas urząd skarbowy może wystąpić do sądu o zabezpieczenie należności na wspomnianych wyżej przedmiotach.

§ 121. (1) Zabezpieczenie należności przeciwko Skarbowi Państwa nie jest dopuszczalne, a przeciwko samorządowi terytorjalnemu może nastąpić tylko za zezwoleniem właściwej władzy nadzorczej.

(2) Nie podlegają zabezpieczeniu rzeczy i prawa, z których egzekucja nie jest dopuszczalna oraz rzeczy ulegające szybkiemu zepsuciu.

(3) Zajęta gotówka zobowiązanego oraz jego papiery wartościowe będą wniesione do depozytu kasy urzędu skarbowego.

(4) Sprzedaż egzekucyjna nie jest dopuszczalna, chyba że sam zobowiązany zażąda takiej sprzedaży.

(5) Dłużnik wierzytelności, którą zobowiązany w myśl otrzymanego zakazu nie może rozporządzać, obowiązany jest na żądanie urzędu skarbowego, po nadejściu płatności, złożyć sumę dłużną do depozytu kasy urzędu skarbowego.

§ 122. Urząd skarbowy w zarządzeniu zabezpieczenia oznaczy należność, która ma być zabezpieczona, jej wysokość, majątek poddany zabezpieczeniu, sposób i zakres zabezpieczenia, niemniej kaucję, którą zobowiązany może złożyć w celu zapobieżenia wykonania lub uchylenia zabezpieczenia w razie jego wykonania, a ewentualnie kaucję, którą wierzyciel ma złożyć przed wykonaniem zarządzenia.

§ 123. (1) Zobowiązany może przeciwko zarządzeniu zabezpieczenia wnieść odwołanie lub umotywowany sprzeciw. O sprzeciwie rozstrzyga urząd skarbowy, który przed swą decyzją może wezwać wierzyciela do oświadczenia się oraz przeprowadzić odpowiednie dochodzenia.

(2) W decyzji swej urząd skarbowy może wydane zarządzenie zabezpieczenia w całości lub części zatwierdzić, zmienić lub uchylić, a także uzależnić wykonanie tej decyzji od złożenia kaucji przez jedną lub obie strony.

§ 124. (1) Obowiązek oraz termin złożenia kaucji, tudzież jej wysokość w przypadkach, wymienionych w §§ 122 i 123, określa urząd skarbowy według swobodnej oceny.

(2) Kaucję składa się w sposób, określony w § 27, lub przez zabezpieczenie hipoteczne na miejscu, uznanem przez urząd skarbowy za wystarczające lub w inny sposób, jaki ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 125. Za czynności zabezpieczenia nie pobiera się kosztów egzekucyjnych, z wyjątkiem wydatków poniesionych. Do tych wydatków przepis § 58 ma odpowiednie zastosowanie.

CZĘŚĆ IV.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 126. (1) Czynności egzekucyjne, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą prowadzone nadal przez władze i organa egzekucyjne, właściwe według niniejszego rozporządzenia, według przepisów tegoż rozporządzenia.

(2) Opłaty egzekucyjne (§ 57 ust. (1) p. 1) nie będą jednak pobierane w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia, o ile w sprawach wszczętych (ust. (1)) pobrano je już od zobowiązanego za wszystkie czynności egzekucyjne w myśl przepisów dotychczasowych.

(3) Rozporządzenia Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, określą sposób ustalenia należności nieściągalnych oraz termin przekazania urzędom skarbowym należności ściągalnych do dalszej egzekucji.

§ 127. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruca się Ministrowi Skarbu oraz innym zainteresowanym ministrom — każdemu według właściwości.

§ 128. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą:

a) od dnia 1 sierpnia 1932 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem miast, będących siedzibami urzędów wojewódzkich,

b) od dnia 1 września 1932 r. na obszarze miast, będących siedzibami urzędów wojewódzkich z wyjątkiem Warszawy, Łodzi i Lwowa,

c) od dnia 1 października 1932 r. na obszarze Warszawy, Łodzi i Lwowa.

(2) Z dniem uzyskania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia na poszczególnych obszarach Rzeczypospolitej ulegają zawieszeniu, na czas jego obowiązywania, wszelkie dotychczasowe przepisy sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie przepisy, dotyczące przedmiotów unormowanych w niniejszem rozporządzeniu.

Prezes Rady Ministrów:
(—) **A. Prystor.**

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) **Bronisław Pieracki.**

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) **August Zaleski.**

Minister Spraw Wojskowych:
(—) **J. Piłsudski.**

Minister Skarbu:
(—) **Jan Piłsudski.**

Minister Sprawiedliwości:
(—) **Czesław Michałowski.**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) **J. Jędrzejewicz.**

Minister Rolnictwa i Minister Reform Rolnych:
(—) **Sew. Ludkiewicz.**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) **Zarzycki.**

Minister Komunikacji i Minister Robót Publicznych: (—) **Kühn.**

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) **Hubicki.**

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

Załącznik do rozp. Rady Min.
z dnia 25 czerwca 1932 r.

Tabela do § 57 rozp.

OPŁATY W EGZEKUCYJNEM POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNEM.

Należność	Opłaty egzekucyjne za					
		zajęcie				
	upomnienie	w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego	rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
	w z ł o t y c h					
1	2	3	4	5	6	7
20	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
40	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
60	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50	1,50
80	1,50	1,50	1,60	1,50	1,50	1,50
100	1,50	1,50	2	1,50	1,50	1,50
120	1,50	1,50	2,40	1,50	1,50	1,50
140	1,50	1,50	2,80	1,50	1,50	1,50
160	1,50	1,60	3,20	1,60	1,50	1,60
180	1,50	1,80	3,60	1,80	1,50	1,80
200	1,50	2	4	2	1,50	2
220	1,50	2,20	4,40	2,20	1,50	2,20
240	1,50	2,40	4,80	2,40	1,50	2,40
260	1,50	2,60	5,20	2,60	1,50	2,60
280	1,50	2,80	5,60	2,80	1,50	2,80
300	1,50	3	6	3	1,50	3
320	1,50	3,20	6,40	3,20	1,50	3,20
340	1,50	3,40	6,80	3,40	1,50	3,40
360	1,50	3,60	7,20	3,60	1,50	3,60
380	1,50	3,80	7,60	3,80	1,50	3,80
400	1,50	4	8	4	1,50	4
420	1,50	4,20	8,40	4,20	1,50	4,20
440	1,50	4,40	8,80	4,40	1,50	4,40
460	1,50	4,60	9,20	4,60	1,50	4,60
480	1,50	4,80	9,60	4,80	1,50	4,80
500	1,50	5	10	5	1,50	5
520	1,50	5,20	10,40	5,20	1,50	5,20
540	1,50	5,40	10,80	5,40	1,50	5,40
560	1,50	5,60	11,20	5,60	1,50	5,60
580	1,50	5,80	11,60	5,80	1,50	5,80
600	1,50	6	12	6	1,50	6
620	1,55	6,20	12,40	6,20	1,55	6,20
640	1,60	6,40	12,80	6,40	1,60	6,40
660	1,65	6,60	13,20	6,60	1,65	6,60
680	1,70	6,80	13,60	6,80	1,70	6,80
700	1,75	7	14	7	1,75	7
720	1,80	7,20	14,40	7,20	1,80	7,20
740	1,85	7,40	14,80	7,40	1,85	7,40
760	1,90	7,60	15,20	7,60	1,90	7,60
780	1,95	7,80	15,60	7,80	1,95	7,80
800	2	8	16	8	2	8
820	2,05	8,20	16,40	8,20	2,05	8,20
840	2,10	8,40	16,80	8,40	2,10	8,40
860	2,15	8,60	17,20	8,60	2,15	8,60
880	2,20	8,80	17,60	8,80	2,20	8,80
900	2,25	9	18	9	2,25	9
920	2,30	9,20	18,40	9,20	2,30	9,20
940	2,35	9,40	18,80	9,40	2,35	9,40

Należność	Opłaty egzekucyjne za					
	upomnienie	zajęcie			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego		
w złotych						
1	2	3	4	5	6	7
960	2,40	9,60	19,20	9,60	2,40	9,60
980	2,45	9,80	19,60	9,80	2,45	9,80
1000	2,50	10	20	10	2,50	10
1050	2,65	10,50	21	10,50	2,65	10,50
1100	2,75	11	22	11	2,75	11
1150	2,90	11,50	23	11,50	2,90	11,50
1200	3	12	24	12	3	12
1250	3,15	12,50	25	12,50	3,15	12,50
1300	3,25	13	26	13	3,25	13
1350	3,40	13,50	27	13,50	3,40	13,50
1400	3,50	14	28	14	3,50	14
1450	3,65	14,50	29	14,50	3,65	14,50
1500	3,75	15	30	15	3,75	15
1550	3,90	15,50	31	15,50	3,90	15,50
1600	4	16	32	16	4	16
1650	4,15	16,50	33	16,50	4,15	16,50
1700	4,25	17	34	17	4,25	17
1750	4,40	17,50	35	17,50	4,40	17,50
1800	4,50	18	36	18	4,50	18
1850	4,65	18,50	37	18,50	4,65	18,50
1900	4,75	19	38	19	4,75	19
1950	4,90	19,50	39	19,50	4,90	19,50
2000	5	20	40	20	5	20
2100	5,25	21	42	21	5,25	21
2200	5,50	22	44	22	5,50	22
2300	5,75	23	46	23	5,75	23
2400	6	24	48	24	6	24
2500	6,25	25	50	25	6,25	25
2600	6,50	26	52	26	6,50	26
2700	6,75	27	54	27	6,75	27
2800	7	28	56	28	7	28
2900	7,25	29	58	29	7,25	29
3000	7,50	30	60	30	7,50	30
3100	7,75	31	62	31	7,75	31
3200	8	32	64	32	8	32
3300	8,25	33	66	33	8,25	33
3400	8,50	34	68	34	8,50	34
3500	8,75	35	70	35	8,75	35
3600	9	36	72	36	9	36
3700	9,25	37	74	37	9,25	37
3800	9,50	38	76	38	9,50	38
3900	9,75	39	78	39	9,75	39
4000	10	40	80	40	10	40
4500	od sum ponad 4000 zł opłata wynosi zawsze 10 zł	45	90	45	11,25	45
5000		50	100	50	12,50	50
5500		55	110	55	13,75	55
6000		60	120	60	15	60
6500		65	130	65	16,25	65
7000		70	140	70	17,50	70
7500		75	150	75	18,75	75
8000		80	160	80	20	80
8500		85	170	85	21,25	85

Należność	Opłaty egzekucyjne za					
	upomnienie	zajęcie			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego		
	w złotych					
1	2	3	4	5	6	7
9000		90	180	90	22,50	90
9500		95	190	95	23,75	95
10000		100	200	100	25	100
10500		105	210	105	26,25	105
11000		110	220	110	27,50	110
11500		115	230	115	28,75	115
12000		120	240	120	30	120
12500		125	250	125	31,25	125
13000		130	260	130	32,50	130
13500		135	270	135	33,75	135
14000		140	280	140	35	140
14500		145	290	145	36,25	145
15000		150	300	150	37,50	150
15500		155	310	155	38,75	155
16000		160	320	160	40	160
16500		165	330	165	41,25	165
17000		170	340	170	42,50	170
17500		175	350	175	43,75	175
18000		180	360	180	45	180
18500		185	370	185	46,25	185
19000		190	380	190	47,50	190
20000		200	400	200	50	200
21000		210	420	210	52,50	210
22000		220	440	220	55	220
23000		230	460	230	57,50	230
24000		240	480	240	60	240
25000		250	500	250	62,50	250
26000		od sum ponad 25.000 opłata wynosi zawsze 250 zł.	520	od sum ponad 25.000 opłata wynosi zawsze 250 zł	65	260
27000			540		67,50	270
28000			560		70	280
29000			580		72,50	290
30000			600		75	300
31000			620		77,50	310
32000			640		80	320
33000			660		82,50	330
34000			680		85	340
35000			700		87,50	350
36000			720		90	360
37000			740		92,50	370
38000			760		95	380
39000			780		97,50	390
40000			800		100	400
41000			820		102,50	410
42000			840		105	420
43000			860		107,50	430
44000			880		110	440
45000			900		112,50	450
46000			920		115	460
47000			940		117,50	470
48000			960		120	480

Należność	Opłaty egzekucyjne za					
	upomnienie	zajęcie			rozpisanie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki	przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki
		w przypadku przybycia organu egzekucyjnego na miejsce i uskutecznienia całkowitej zapłaty należności do rąk organu egzekucyjnego bez dokonania przez niego zajęcia	ruchomości	wierzytelności pieniężnej i innego prawa majątkowego		
w złotych						
1	2	3	4	5	6	7
49000			980		122,50	490
50000			1.000		125	500
55000			od sum ponad 50.000 opłata wynosi zawsze 1.000 zł.		137,50	550
60000					150	600
65000					162,50	650
70000					175	700
75000					187,50	750
80000					200	800
85000					212,50	850
90000					225	900
95000					237,50	950
100000					250	1000
					od sum ponad 100.000 opłata wynosi zawsze 250 zł.	od sum ponad 100.000 pobiera się ponadto po 10 zł od każdego pełnego tysiąca ponad 100.000

UWAGI.

I. 1) Podstawę obliczania opłat egzekucyjnych (z wyjątkiem opłaty za przeprowadzenie licytacji) w egzekucyjnem postępowaniu administracyjnem stanowi ogólna suma ściąganych należności. Przy ustalaniu tej sumy nie uwględnia się kar za zwłokę (odsetek za odroczenie) oraz kosztów egzekucyjnych, przypadających od ściąganych należności, o ile te kary i koszty są egzekwowane łącznie z główną należnością.

2) Podstawę obliczenia opłaty egzekucyjnej za przeprowadzenie licytacji (sprzedaży z wolnej ręki) stanowi otrzymana z licytacji (sprzedaży z wolnej ręki) suma, o ile ta suma nie przekracza kwoty ściąganej należności, o ile zaś przekracza — suma ściąganej należności.

II. Przy ściąganiu należności, nieprzekraczających 79 zł 99 gr, pobiera się opłaty egzekucyjne w takiej wysokości, jakaby przypadała, gdyby należność wynosiła 20 zł. Przy ściąganiu należności w sumach, uwidocznionych w rubryce 1 tabeli, opłatę egzekucyjną pobiera się od tych sum, w innych zaś przypadkach od tej sumy, podanej w rubryce 1 tabeli, która bezpośrednio poprzedza sumę ściąganej należności (np. ściągana należność wynosi 539 zł — opłatę pobiera się od 520 zł).

III. Obowiązek uiszczenia opłaty za upomnienie (rubryka 2) powstaje z chwilą doręczenia upomnienia zobowiązanemu.

IV. W razie uskutecznienia do rąk organu egzekucyjnego tylko częściowej wpłaty ściąganej należności i dokonania na pozostałą sumę zajęcia, opłatę pobiera się w wysokości, wykazanej w rubryce 4 tabeli.

V. Obowiązek uiszczenia opłaty za zajęcie ruchomości (rubryka 4) powstaje z chwilą dokonania zajęcia.

VI. Obowiązek uiszczenia opłaty za zajęcie wierzytelności pieniężnej lub innego prawa majątkowego (rubryka 5) powstaje z chwilą dokonania zajęcia.

VII. Obowiązek uiszczenia opłaty za rozpisanie licytacji lub wyznaczenie sprzedaży z wolnej ręki powstaje z chwilą podpisania przez urząd skarbowy zarządzenia licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki.

VIII. Obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzenie licytacji lub sprzedaży z wolnej ręki powstaje z chwilą rozpoczęcia licytacji (sprzedaży z wolnej ręki).

110.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lipca 1932 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów, w sprawie sposobu ustalenia należności nieściągalnych oraz terminu przekazania urzędom skarbowym należności ściągalnych do dalszej egzekucji *).

Na podstawie § 126 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Za należności nieściągalne uważa się:

a) należności wymierzone, nałożone lub w inny sposób ustalone w markach polskich,

b) należności, których termin płatności upłynął przed 1 stycznia 1932 r., o ile prowadzona celem ich ściągnięcia egzekucja pozostała bezskuteczna z powodu zupełnego braku majątku u zobowiązanego, względnie u osób odpowiedzialnych za te należności.

§ 2.

Ustalenie nieściągalności należności, wymienionych w § 1 lit. b), należy do komisji, w skład której wchodzą: przedstawiciel urzędu skarbowego, jako przewodniczący, przedstawiciel wierzyciela (§ 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych, Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), oraz przedstawiciel dotychczasowej władzy egzekucyjnej. Komisja rozstrzyga sprawy większością głosów.

Oświadczenia członków komisji mogą być wyrażane również w drodze korespondencji.

§ 3.

Komisji, jak również jej przewodniczącemu, służy prawo przeglądnięcia ksiąg, dokumentów i aktów u wierzyciela i u dotychczasowej władzy egzekucyjnej.

§ 4.

Komisja prowadzi protokół swoich czynności i uchwał.

§ 5.

Sprawy o należności, które zostały uznane przez komisję (§ 2) za ściągalne, winny być przekazane w ciągu dwóch tygodni po ustaleniu ich ściągalności właściwemu urzędowi skarbowemu wraz z wyciągiem z protokółu posiedzeń komisji oraz aktami, które komisja uzna za potrzebne do prowadzenia dalszej egzekucji.

§ 6.

Sprawy o należności, których termin płatności upłynął po dniu 31 grudnia 1931 r. winny być bez badania ich ściągalności przekazane do ściągnięcia właściwemu urzędowi skarbowemu wraz z właściwemi aktami w ciągu miesiąca po uzyskaniu mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

§ 7.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Minister Skarbu:
(—) **Jan Piłsudski.**

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) **Nakoniecznikow-Klukowski,**
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Spraw Zagranicznych:
(—) **Beck,**
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Spraw Wojskowych:
(—) **Fabrycy,**
I. Wiceminister.

Minister Sprawiedliwości:
(—) **Czesław Michałowski.**

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Fr. Potocki,**
Dyrektor Departamentu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) **Sew. Ludkiewicz.**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) **Zarzycki.**

Minister Komunikacji:
(—) **Kühn.**

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) **Dr. St. Hubicki.**

Za Ministra Poczt i Telegrafów:
(—) **Fr. Drzewiecki,**
Podsekretarz Stanu.

*) „Monitor Polski" Nr. 169 z dnia 26 lipca 1932 r.

111.

INSTRUKCJA

Ministrów: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów

z dnia 23 lipca 1932 r.

o stosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), wydana na podstawie § 127 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580). *)

§ 1.

Urząd skarbowy wdraża egzekucję należności na wniosek egzekucyjny wierzyciela na podstawie tytułu wykonawczego, wystawionego w przepisanej formie.

Wniosek egzekucyjny (wzór Nr. 1) winien zawierać także:

1) projekt upomnienia, wysłać się mającego do zobowiązanego i

2) projekt zarządzenia egzekucyjnego.

Wniosek ten wypełnia wierzyciel i przesyła urzędowi skarbowemu z projektem upomnienia w jednym egzemplarzu i z projektem zarządzenia egzekucyjnego w dwóch egzemplarzach.

Do wniosku egzekucyjnego wierzyciel załączy tytuł wykonawczy z jednym odpisem.

W jednym wniosku wierzyciel może grupować wszystkie zaległości jednego i tego samego zobowiązanego, dojrzałe do egzekucji.

§ 2.

W przypadkach odroczenia płatności należności lub rozłożenia jej na raty, umorzenia jej całkowitego lub częściowego, uiszczenia jej w całości lub części do kasy wierzyciela lub wreszcie w przypadkach przewidzianych specjalnemi przepisami, bezpośredniego zwrócenia przez wierzyciela akcji egzekucyjnej na drogę sądową — już po przesłaniu wniosku egzekucyjnego urzędowi skarbowemu, wierzyciel winien o tem bezzwłocznie zawiadomić urząd skarbowy na druku, według wzoru Nr. 2.

Dalsze kroki egzekucyjne w takich przypadkach urząd skarbowy wdroży na skutek wniosku wierzyciela.

*) Monitor Polski Nr. 169 z dnia 26 lipca 1932 r.

§ 3.

O każdorazowem zmniejszeniu należności, pierwotnie wykazanej we wniosku egzekucyjnym, wierzyciel winien bezzwłocznie zawiadomić urząd skarbowy na druku, według wzoru Nr. 3.

§ 4.

W razie stwierdzenia przez organ egzekucyjny, że poszukiwana należność jest nieściągalna, urząd skarbowy przesyła pismem, według wzoru Nr. 4, relację organu egzekucyjnego o nieściągalności.

§ 5.

Tym wierzycielom, którzy posiadają konta w Pocztowej Kasie Oszczędności i podadzą numer swoich kont, ściągnięte dla nich sumy będą przekazywane za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, innym zaś wierzycielom urząd skarbowy przekazywać będzie ściągnięte dla nich sumy do depozytu kasy urzędu skarbowego.

§ 6.

Instrukcja niniejsza nie dotyczy należności władz skarbowych.

§ 7.

Instrukcja niniejsza obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1932 r.

Minister Skarbu:
(—) **Jan Piłsudski.**

Za ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) **Nakoniecznikow-Klukowski,**
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Spraw Zagranicznych:
(—) **Beck,**
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Spraw Wojskowych:
(—) **Fabrycy,**
I Wiceminister.

Minister Sprawiedliwości:
(—) **Czesław Michałowski.**

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Fr. Potocki,**
Dyrektor Departamentu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) **Sew. Ludkiewicz.**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) **Zarzycki.**

Minister Komunikacji:
(—) **Kühn.**

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) **Dr. St. Hubicki.**

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

Strona 1

Wzór Nr. 1 **(koloru żółtego).**

Do
URZĘDU SKARBOWEGO
w ....

Wierzyciel: .... dnia

WNIOSEK EGZEKUCYJNY №

(Nr. ewidencji wierzyciela)

Na podstawie załączonego(ych) tytułu(ów) wykonawczego(ych) uprasza się w myśl § 13 rozp. Rady Min. z dn. 25.VI.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580 o przymusowe ściągnięcie od .... , zam. w .... , w domu Nr. ....

przy ul. .... , należności dojrzałych już do egzekucji

w łącznej kwocie Zł .... , drogą zajęcia ....

(podpis wierzyciela)

Zobowiązany

(nazwisko i imię albo nazwa)

(ulica i Nr. domu, albo gmina)

(miejscowość)

(rodzaj przedsiębiorstwa, zajęcia, zawodu)

URZĄD SKARBOWY
w ....

ZARZĄDZENIE EGZEKUCYJNE

№ ....

Dnia .... 193 .... r.

Wierzyciel:

Konto czekowe P.K.O.:

Nr. ewidencji wierzyciela:

Nr. konta, albo Nr. bież. księgi bierczej	Rodzaj należności i podstawa prawna	Rok lub okres	Suma należności	10%-owy dod. nadzw.	Suma kar za zwłokę lub %/% do dn.	Dodatkowo należy obliczyć odsetki od dnia	% w stos. mies.

Od zarządzenia egzekucyjnego można wnieść odwołanie w myśl § 51 Rozp. Rady Min. z dn. 25/VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Organowi egzekucyjnemu, celem ściągnięcia w drodze przymusowej wraz z właściwemi kosztami egzekucyjnemi.

Ref.:

Dnia .... 193 .... r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

PROTOKÓŁ, spisany dnia .... 193 .... r. przez sekwestratora ....

u p. .... , zam. w ....

ul. .... , o zajęciu majątku ruchomego wyżej wymienionego zobowiązanego, wskutek nieuregulowania należności

Nr.	Wyszczególnienie zajętych ruchomości	Ilość	Jednostka	Wartość szacunkowa zł	gr	Uwagi o wyłączeniu
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						

Uwaga: Wierzyciel wypełnia wniosek egzekucyjny oraz projekt zarządzenia egzekucyjnego, obwiedzionego grubszą linijką. Pisać w trzech egzemplarzach przez kalkę.

Wzór Nr. 1 do § 1.

Strona 2.

Zajęcia dokonano w obecności zobowiązanego: ....

wierzyciela: ...., świadków

....

(nazwiska, imiona, adresy)

....

Zajęte ruchomości — zabrano celem złożenia do depozytu w Kasie Urzędu*) — pozostawiono na miejscu pod dozorem zobowiązanego*) — oddano pod dozór*)

...., zam. w. ...., ul. ....

Dozorcę / zobowiązanego*) pouczono o skutkach prawnych usunięcia, zamiany, uszkodzenia lub zniszczenia zajętych przedmiotów. Zobowiązanemu oznajmiono, że wykazana zaległość winna być uiszczona do dnia .... 19 .... r., w przeciwnym bowiem razie będą wdrożone dalsze kroki egzekucyjne (zwózka, licytacja). Odpis powyższego protokółu wręczono zobowiązanemu / dozorcy*). Na tem protokół zakończono.

.... *(zobowiązany)* .... *(wierzyciel)*

....

(świadkowie)

Protokół sprawdzono dn. .... 19 .... r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

....

(organ egzekucyjny)

PROTOKÓŁ ZAJĘCIA DODATKOWEGO (§ 67), sporządzony dn. .... 19 .... r. Wymienione w powyższym protokóle pod

poz. .... ruchomości zajmuje się dodatkowo na pokrycie należności, wyszczególnionych w tytułach wykonawczych Nr. Nr. .... Odpisy wymienionych tytułów wykonawczych doręcza się jednocześnie zobowiązanemu / dozorcy*)

.... *(zobowiązany, albo dozorca)* .... *(organ egzekucyjny)*

Protokół sprawdzono dn. .... 19 .... r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

Doręczono organowi egzekucyjnemu z poleceniem dokonania zwózki dn. .... 19 .... r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

PROTOKÓŁ ODEBRANIA RUCHOMOŚCI PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY. Dnia .... 19 .... r. odebrał ....

...., sekwestrator .... Urzędu Skarbowego

w .... od dozorcy / zobowiązanego*) ruchomości, wyszczególnione w protokóle zajęcia pod poz. ....

oszacowane na łączną sumę zł ...., z wyjątkiem przedmiotów wymienionych pod poz. ...., a mianowicie:

....

(szczegółowo wymienić)

wskutek ....

Doręczono organowi egzekucyjnemu z poleceniem przeprowadzenia licytacji

dn. .... 19 .... r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

Oddał:

....

(zobowiązany albo dozorca)

Odebrał:

....

(sekwestrator)

*) — zbędne wyrazy skreślić.

Strona 3.

Zobowiązany

(nazwisko i imię albo nazwa)

(ulica i Nr. domu albo gmina)

(miejscowość)

(rodzaj przedsiębiorstwa, zajęcia, zawodu)

URZĄD SKARBOWY

w

ZARZĄDZENIE EGZEKUCYJNE

№

Dnia 193 r.

Wierzyciel:

Konto czekowe P. K. O.

Nr. ewidencji wierzyciela:

Nr. konta, albo Nr. bież. księgi bierczej	Rodzaj należności i podstawa prawna	Rok lub okres	Suma należności	10% dod. nadzw.	Suma kar za zwłokę lub %/% do dn.	Dodatkowo należy obliczyć odsetki od dnia	% w stos. mies.

Od zarządzenia egzekucyjnego można wnieść odwołanie w myśl § 51 Rozp. Rady Min. z dn. 25/VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Organowi egzekucyjnemu, celem ściągnięcia w drodze przymusowej wraz z właściwemi kosztami egzekucyjnemi.

Dnia 193 r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

Ref.:

PROTOKÓŁ, spisany dnia 193 r. przez sekwestratora

u p. , zam w

ul. , o zajęciu majątku ruchomego wyżej wymienionego zobowiązanego, wskutek nieuregulowania należności

Nr.	Wyszczególnienie zajętych ruchomości	Ilość	Jednostka	Wartość szacunkowa zł	gr	Uwagi o wyłączeniu
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

Strona 4.

Zajęcia dokonano w obecności zobowiązanego: ....

wierzyciela: ...., świadków

....

(nazwiska, imiona, adresy)

....

Zajęte ruchomości — zabrano celem złożenia do depozytu w Kasie Urzędu — pozostawiono na miejscu pod dozorem zobowiązanego — oddano pod dozór

.............................., zam. w. ...., ul. ....

Dozorcę / zobowiązanego*) pouczono o skutkach prawnych usunięcia, zmiany, uszkodzenia lub zniszczenia zajętych przedmiotów. Zobowiązanemu oznajmiono, że wykazana zaległość winna być uiszczona do dnia .... 19........ r., w przeciwnym bowiem razie będą wdrożone dalsze kroki egzekucyjne (zwózka, licytacja). Odpis powyższego protokułu wręczono zobowiązanemu / dozorcy*). Na tem protokół zakończono.

.... *(zobowiązany)* .... *(wierzyciel)*

....

(świadkowie)

Protokół sprawdzono dn. .... 19........ r.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

....

(organ egzekucyjny)

PROTOKÓŁ ZAJĘCIA DODATKOWEGO (§ 67), sporządzony dn. .... 19........ r. Wymienione w powyższym protokóle pod

poz. .... ruchomości zajmuje się dodatkowo na pokrycie należności, wyszczególnionych w tytułach wykonawczych Nr. Nr. .... Odpisy ostatnio wymienionych tytułów wykonawczych doręcza się jednocześnie zobowiązanemu / dozorcy*).

.... *(zobowiązany, albo dozorca)* .... *(organ egzekucyjny)*

PROTOKÓŁ ODEBRANIA RUCHOMOŚCI PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY. Dnia .... 19........ r. odebrał ....

.... sekwestrator Urzędu Skarbowego

w .... od dozorcy / zobowiązanego*) ruchomości, wyszczególnione w protokóle zajęcia pod poz. ....

oszacowane na łączną sumę zł. .... z wyjątkiem przedmiotów wymienionych pod poz. .... a mianowicie:

....

(szczegółowo wymienić)

wskutek ....

Oddał: ....

(zobowiązany albo dozorca)

Odebrał: ....

(sekwestrator)

*) zbędne wyrazy skreślić.

Strona 5.

Do URZĘDU SKARBOWEGO

w ....

PRZEBITKA DLA WIERZYCIELA

.................................., dnia

WNIOSEK EGZEKUCYJNY №

(Nr. ewidencji wierzyciela)

Na podstawie załączonego(ych) tytułu(ów) wykonawczego(ych) uprasza się w myśl § 13 rozp. Rady Min. z dn. 25.VI.1932 r. (Dz. U.R.P. Nr. 62, poz. 580) o przymusowe

ściągnięcie od ...., zam. w ...., w domu Nr. ....

przy ul. .... należności dojrzałych do egzekucji w łącznej kwocie

Zł ...., drogą zajęcia ....

....

Pan

....

....

....

....

....

URZĄD SKARBOWY

w ....

UPOMNIENIE

№

Dnia .... 193...... r.

Wierzyciel:

Konto czekowe P.K.O.:

Nr. ewidencji wierzyciela:

Nr. konta, albo Nr. bież. księgi bierczej	Rodzaj należności i podstawa prawna	Rok lub okres	Suma należności	10%-owy dod. nadzw.	Suma kar za zwłokę lub %% do dn.	Dodatkowo należy obliczyć odsetki od dnia	% w stos. mies.

Ref.:

W myśl § 16 Rozp. Rady Min. z dn. 25.VI.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), Urząd Skarbowy wzywa do uiszczenia wyszczególnionej wyżej należności w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po dacie doręczenia niniejszego upomnienia. Należność należy wpłacić **bezpośrednio wierzycielowi** (wymienionemu w prawym górnym narożniku upomnienia) albo też na wskazane wyżej konto czekowe wierzyciela w P. K. O.

Natomiast opłatę egzekucyjną za upomnienie, obliczoną na zł ...., (zgodnie z załącznikiem do § 57 powołanego rozporządzenia), należy uiścić **w Kasie Urzędu Skarbowego** bezpośrednio, albo też na konto P. K. O. Nr. ...., z powołaniem się na numer upomnienia.

W razie nieuiszczenia całkowitej należności w oznaczonym terminie, nastąpi wdrożenie kroków egzekucyjnych z pobraniem dalszych kosztów.

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

Potwierdzenie odbioru upomnienia Nr.

Upomnienie .... Urzędu Skarbowego w ....

odebrałem dn. .... 193...... r.

....

(zobowiązany)

Miejsce do naklejania zawiadomień wierzycieli nieskarbowych o zmianach w stanie zaległości

Strona 7

STAN ZALEGŁOŚCI

Na dzień	Rodzaj należności	Rodzaj należności	Rodzaj należności			

Czynności egzekucyjne, powodujące powstanie kosztów egzekucyjnych oraz wpływające na wysokość tych kosztów.

Data	Treść zapisu	Należne koszty zł	Należne koszty gr	Uiszczenia lub umorzenia zł	Uiszczenia lub umorzenia gr	Stan zaległości zł	Stan zaległości gr	Stwierdził: (*podpis*)

Koszty egzekucyjne w kwocie Zł.............. gr............ przeniesiono do niedoborów

dn. .... poz. ....,

strona 8.

PRZEBIEG CZYNNOŚCI EGZEKUCYJNYCH, NIEPOWODUJĄCYCH POWSTANIA KOSZTÓW EGZEKUCYJNYCH:

Czynności egzekucyjne, powodujące powstanie kosztów egzekucyjnych oraz wpływające na wysokość tych kosztów.

Adnotacje sekwestratora o uiszczeniu należności:

Zawiadomiono wierzyciela o ukończeniu postępowania egzekucyjnego

dnia .... 193..... r.

Koszty egzekucyjne w kwocie zł .... gr .... przeniesiono do niedoborów

dn. .... poz. ....

....
Podpis

Wzór Nr. 2 do § 2.

(Strona pierwsza).

Miejsce na adnotacje Urzędu Skarbowego:

Opłata pocztowa

NAZWA WIERZYCIELA:

Do

URZĘDU SKARBOWEGO

w ....

(Strona druga).

Do wniosku Nr. .... z dnia ...., dnia ....

Nazw. zobowiązanego ....

....

zam. w ....

Uprasza się o umorzenie*)/zawieszenie*) postępowania egzekucyjnego, wskutek — całkowitej zapłaty*), — umorzenia*), — rozłożenia na raty*), — odroczenia*) — należności.

O konieczności wznowienia postępowania egzekucyjnego zawiadomi się odrębnym wnioskiem.

....

(podpis wierzyciela)

**) Zbędne wyrazy skreślić*

Wz. N 2

do § 2

DRUKARNIA PAŃSTWOWA

Wierzyciel: Wzór Nr. 3 do § 3.

DO URZĘDU SKARBOWEGO w..................	Do wniosku Nr.............. (ewid. wierz.) z dn.............. Nazwisko zobowiązanego:.............. Adres zobowiązanego:..............

Stan należności wykazany w powyższym wniosku uległ w międzyczasie zmniejszeniu i wynosił wg. zestawienia:

Dnia	Rodzaj należności	Suma należności		Suma % % za zwłokę oblicz. do dn..........		Uwagi Urzędu Skarbowego
		Zł.	gr.	Zł.	gr.	

Jednocześnie komunikuje się, że zobowiązany wpłacił koszty egzekucyjne w kwocie zł.............. gr.......... które zostały przelane na rachunek Kasy Urzędu Skarbowego w dniu.............. za pośrednictwem P. K. O. na konto Nr..............

Wz. N 3 do § 3

Uwaga:
Nakleić na górnej połowie str. 7-ej wzoru Nr. 1.

....
(wierzyciel)

Wzór Nr. 4 do § 4.

URZĄD SKARBOWY

w..............................

Na wniosek egzekucyjny Nr.	z dnia	Nr. tytułu wykon.	.............., dnia

Na powyższy wniosek Urząd Skarbowy zawiadamia, że kroki egzekucyjne, wdrożone przeciwko.............................. ...., zam. w.............., ul.............. ...., dały wynik bezskuteczny wobec..............
....
....
....
....

KIEROWNIK URZĘDU SKARBOWEGO

Do
....
....
w..............................

Wz. N 4 do § 4

Załącznik:
Relacja o nieściągalności.

112.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 19 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu w obieg pocztowych znaczków opłaty wartości 10, 20, 25, 30 i 60 gr. oraz kartki pocztowej krajowej pojedyńczej ze znaczkiem 20 gr. nowej edycji.*)

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg pocztowe znaczki opłaty wartości 10, 20, 25, 30 i 60 gr. oraz kartki pocztowe pojedyńcze ze znaczkiem wartości 20 gr. nowej edycji. Cena kartki łącznie ze znaczkiem wynosi 20 gr.

Rysunek powyższych znaczków o wymiarze 18 × 22 mm. przedstawia w środkowej swej części prostokąt obramowany linjami, w którym na tle z heraldycznych linij umieszczone jest godło Państwa; po obydwu stronach godła widnieją ornamentacje z roślin stylizowanych.

Nad godłem znajduje się ciemny napis: „Poczta Polska", a po obydwu bokach tego napisu, w narożach, są prostokątne płaszczyzny ornamentacyjne. W dolnej części znaczków, pośrodku, umieszczone są w zależności od wartości znaczka — liczby „10", „20", „25", „30" lub „60", a po bokach liczb litery „gr"; pod literami znajdują się ornamenty roślinne. U dołu znaczka w obydwu jego narożach, tak jak u góry, znajdują się prostokątne płaszczyzny ornamentacyjne.

Granice rysunku znaczków, górne i dolne, zakończone są linjami poziomemi.

Kolory znaczków są następujące:

Znaczek 10-cio groszowy — zielony
" 20 " — stalowy
" 25 " — żółto-bronzowy
" 30 " — czerwony
" 60 " — niebieski.

Znaczki powyższe drukowane są na papierze, zaopatrzonym w wodny znak bieżący, przedstawiający trąbki pocztowe.

Kartki pocztowe pojedyńcze o wymiarze 105 × 148 mm. z marginesem drukowane są na papierze w kolorze jasno-bronzowym, t. zw. chamois.

W nagłówku kartki umieszczony jest napis „Kartka pocztowa", który przesunięty jest w lewo. Po lewej zaś stronie kartki znajduje się wyraz „Nadawca". W prawym, górnym rogu kartki znajduje się znaczek pocztowy opłaty 20 groszy, którego rysunek i wymiary są identyczne jak u znaczka pocztowego opłaty 20 gr. nowej edycji. Pod znaczkiem pocztowym umieszczone są 4 linje punktowane, przeznaczone na adres, z których trzecia od góry jest podkreślona. Druk kartki pocztowej utrzymany jest w kolorze stalowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

113.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 26 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu w obieg druku w sprawach żywnościowych ze znaczkiem opłaty pocztowej 5 gr.)**

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się w obieg druk w sprawach żywnościowych ze znaczkiem opłaty pocztowej wartości 5 gr. Cena druku łącznie ze znaczkiem wynosi 5 gr.

Powyższy druk o wymiarze 104 × 148 mm. z marginesem na stronie adresowej, tłoczony jest dwustronnie w kolorze niebieskim, na papierze kartonowym koloru seledynowego. Na przedniej, lewej stronie druku, przed linją pionową, znajduje się napis: „Miejsce przeznaczone wyłącznie na adres zamawiającego". W nagłówku, mniej więcej w połowie druku, znajduje się napis: „Druk w sprawach żywnościowych", a pod nim napis: „Skrót pocztowy", pod którym znajdują się cztery linje punktowane, przeznaczone na adres odbiorcy; jedna z tych linij (trzecia od góry) jest podkreślona. W le-

*) Dz. U. R. P. Nr. 64 z dnia 27 lipca 1932 r. poz. 605.

**) Dz. U. R. P. Nr. 65 z dnia 30 lipca 1932 r. poz. 612.

wym dolnym rogu strony przedniej umieszczony jest napis: „M. P. i T. (VII-1932) 1.000.000".

W prawym górnym rogu przedniej strony druku znajduje się znaczek opłaty pocztowej wartości 5 gr. Znaczek ten w środkowej części posiada prostokąt, na którego ciemnem tle wyobrażone jest godło Państwa, a nad godłem, na jasnem tle, znajduje się napis w dwóch wierszach: „Poczta Polska". W środku dolnej części znaczka, na jasnem tle, jest umieszczona cyfra „5", a po bokach jej — litery „GR", zaś pod literami znajdują się ornamenty roślinne. Obydwa boki znaczka ujęte są w ornamentacje z roślin stylizowanych. Granice rysunku znaczka, górne i dolne, są zakończone poziomemi linjami. Rysunek znaczka ma wymiar 18×22 mm.

Odwrotna strona druku jest zatłoczona tekstem zamówienia w układzie tabelarycznym. Tekst zamówienia w miejscach, oznaczonych linjami punktowanemi i odpowiedniemi rubrykami, będzie wypełniany przez zamawiającego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

ZARZĄDZENIA.

114.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 28 lipca 1932 r.

w sprawie prowizji dla funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych od przyjętych telegramów „Lx".

1. Wprowadza się prowizję dla funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych od przyjętych telegramów „Lx".

2. Prowizja od przyjętych telegramów „Lx" wynosi 5 gr. od każdego przyjętego telegramu.

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 16 sierpnia 1932 r.

Za Ministra Poczt i Telegrafów:

(—) **Fr. Drzewiecki,**
Podsekretarz Stanu.

115.

PRZEPISY WYKONAWCZE DO ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 28 lipca 1932 r.

w sprawie prowizji dla funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych od przyjętych telegramów „Lx".

1. Prowizja w wysokości 5 gr. za przyjęcie telegramu „Lx", przysługuje temu funkcjonarjuszowi, który dany telegram przyjął.

2. Wypłatę prowizji za przyjęcie telegramu „Lx" wpisuje się na rozchód w dzienniku kasowym przyjętych telegramów w rubryce „zwroty".

Pokwitowania na odebraną prowizję należy dołączać do dziennika kasowego przyjętych telegramów.

Nr. TE. 1200 z dnia 28 lipca 1932 r.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wzywa wszystkich funkcjonarjuszów pocztowo-telegraficznych, aby w swym własnym interesie dążyli do spopularyzowania w społeczeństwie nowego rodzaju telegramów „Lx" na ozdobnym blankiecie oddawczym, przez umiejętne zareklamowanie publiczności tego rodzaju telegramów.

116.

Telegramy gratulacyjne w obrocie między Polską a Niemcami.

Zarządzenie z dnia 6 października 1928 r. Nr. 4332/VIII (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 24 z 1928 r. poz. 116) w sprawie telegramów gratulacyjnych, obowiązuje w ruchu telegraficznym między Polską a Niemcami również w okresie świąt żydowskich Nowego Roku, w czasie od 26 września do 10 października.

Nr. TE 3100 z dnia 20 lipca 1932 r.

117.

Uzupełnienie instrukcji w sprawie telegramów — PNG. —

W instrukcji w sprawie telegramów gratulacyjnych — PNG — ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 4 z 1932 r., poz. 47, wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. Na stronicy 101, w wierszu 6 od góry, po wyrazach „Ameryki Północnej" skreśla się kropkę i dodaje się słowa „i Kanady".

2. Na stronicy 105, końcowy ustęp punktu 3 „Wydawanie telegramów — PNG —" otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli jest do wysłania kilka telegramów — PNG — o jednakowym numerze i języku tekstu, to można traktować je jako jedną serję i poprzedzić jej wydawanie uwagą „Here six text ten eng" oznaczającą, że wydaje się 6 telegramów z tekstem angielskim numer 10, poczem między adresem i podpisem poszczególnych telegramów tej serji nie należy już powtarzać oznaczenia numeru tekstu i języka. Gdy jest do wydania tylko jeden telegram o danym tekście, należy między adresem i podpisem podać numer tekstu słownie i oznaczenie języka, naprzykład „—. . .— Ten eng—. . .—".

Nr. TR 224 z dnia 22 lipca 1932 r.

118.

Ruch telefoniczny między Polską a Hiszpanją, Portugalją, Wyspami Balearskiemi i Kanaryjskiemi.

1. W zarządzeniu z dnia 21 maja 1932 r. Nr. TE 3500 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 z 1932 r. poz. 87) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

A) „Część K. Taryfy. Pobieranie opłat":

a) W paragrafie 1 — 3, w ustępie trzecim po wyrazach „Niemiecka taksa tranzytowa wynosi" skreśla się 4 fr. 20 c. i dodaje się: „a) w ruchu telefonicznym między Polską a Hiszpanją, Portugalją, Gibraltarem, Wyspami Balearskiemi i Ceutą — 4 fr. 20 c., b) w ruchu telefonicznym między Polską a Wyspami Kanaryjskiemi — 10 fr.".

b) W ustępie czwartym po wyrazach „Hiszpanja: I strefa" zamiast „prowincja" ma być „prowincje", zaś po wyrazie „Gerona" dodaje się „Guipozcoa", a w II strefie po wyrazie „Burgos" skreśla się „Guipozcoa".

c) Pierwsze zdanie § 6 otrzymuje następujące brzmienie: „Okres słabego ruchu trwa od godz. 21 do 8 według urzędowego czasu kraju nadania".

B) „Przepisy dodatkowe".

W przepisach dodatkowych skreśla się wyrazy „Rozmowy pojedyńcze na oznaczoną zgóry godzinę, prośby o wyjaśnienia oraz".

2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 września 1932 r.

Nr. TE 3500 z dnia 26 lipca 1932 r.

119.

Ruch telefoniczny między Polską i Włochami oraz między Polską i Państwem Watykanu.

1. Zarządzenie z dnia 6 maja 1932 r. Nr. TE 3630 w sprawie wprowadzenia ogólnego ruchu telefonicznego między Polską i Włochami oraz Polską i Państwem Watykanu (Dz. Urz. M. T. i T. Nr. 10 z 1932 r. poz. 81), zmienia się i uzupełnia jak następuje:

Część F.

Rozmowy błyskawiczne.

§ 1. Rozmowy błyskawiczne są dopuszczone.

Opłata za rozmowę błyskawiczną równa się dziesięciokrotnej opłacie za rozmowę zwykłą.

Część H.

Rozmowy abonowane.

§ 1. (1) Rozmowy abonowane są dopuszczone.

§ 1. (4) Rozmowy abonowane podlegają następującym opłatom:

a) w godzinach słabego ruchu od godz. 21 do 8—połowie opłaty normalnej, przyczem miesięczny okres abonamentowy liczy się za 30 dni;

b) w pozostałych godzinach — trzykrotnej opłacie normalnej, przyczem miesięczny okres abonamentowy liczy się za 30 dni, o ile abonament opiewa na wszystkie dni miesiąca lub za 25 dni, o ile abonament opiewa na dni powszednie, z wyłączeniem niedziel i świąt.

2. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 września 1932 r.

Nr. TE 3630 z dnia 19 lipca 1932 r.

120.

Częściowa zmiana i uzupełnienie spisu władz i urzędów państwowych i samorządowych, zwolnionych od opłat pocztowych. (II. P. 4.).

W spisie władz i urzędów (organów) państwowych oraz samorządowych, zwolnionych od uiszczania opłat pocztowych za nadawane przesyłki listowe, zamieszczonym w § 18 tomu 4, działu II (II. P. 4) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo - telegraficznej, w ustępie 14 p. t. „Ministerstwo Sprawiedliwości", w wierszu 15 — 17 na stronie 36 po słowach „Komornicy sądowi" skreśla się następne słowa aż do słów „w Katowicach", a w ich miejsce, jako dalszy ciąg zdania, dodaje się:

„w sprawach, dotyczących ściągania kosztów, grzywien i innych należności sądowych w sprawach cywilnych i karnych".

Nr. P. W. 671/8 z dnia 20 lipca 1932 r.

121.

Częściowa zmiana przepisów o odprawie i przewozie poczty (II. P. 8).

W przepisach o odprawie i przewozie poczty, objętych tomem 8, działu II. (II. P. 8) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telegraficznej, w § 3 w zdaniu pierwszem punktu 5 po słowach: „w adresie nadawcy" umieszcza się kropkę zamiast przecinka, a słowa: „jak również powód zwrotu" — skreśla się.

Nr. PW 930/3 z dnia 18 lipca 1932 r.

122.

Wprowadzenie komunikacji pocztowo-lotniczej z Wilnem, Łotwą i Estonją.

1. Wprowadza się przewóz poczty lotniczej na linji Warszawa — Wilno — Ryga — Tallin, obsługiwanej przez Polskie Linje Lotnicze „Lot", Sp. z ogr. odp. w Warszawie.

2. Jako urzędy zbiorcze dla przesyłek lotniczych, przeznaczonych do przewozu na powyżej wskazanej linji, wyznacza się urzędy pocztowe Warszawa 19 Port Lotniczy i Wilno 1.

3. Opłaty za listowe przesyłki lotnicze podane są w taryfach pocztowo - lotniczych ogłoszonych w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14 z 1932 r.

4. Rozkłady lotów na linji Warszawa — Wilno — Ryga — Tallin, jakoteż sposób przesyłania przesyłek lotniczych na tej linji będą podawane w okólnikach Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 17 sierpnia 1932 r.

Nr. PZ 610 z dnia 31 lipca 1932 r.

123.

Sprzedaż polskich znaczków pocztowych dla celów filatelistycznych.

1. Celem umożliwienia filatelistom nabywania znaczków pocztowych polskich, wycofanych z obiegu, wprowadza się sprzedaż tych znaczków przy urzędzie pocztowym Warszawa 1.

2. Zamówienia na znaczki przyjmuje urząd pocztowy Warszawa 1, bądź bezpośrednio przy okienku, bądź w drodze pisemnej.

3. Sprzedaż znaczków filatelistycznych, wycofanych z obiegu, odbywa się serjami i w kolekcjach po 25, 50, 75 i 100 sztuk różnych polskich znaczków pocztowych.

4. Wykazy seryj i kolekcyj oraz ich ceny będą ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

5. Przypadająca za zamówione znaczki kwota winna być przez zamawiającego bądź wpłacona gotówką przy okienku, bądź też wysłana równocześnie z zamówieniem przekazem pocztowym lub wpłacona na konto czekowe urzędu pocztowego Warszawa 1 w P. K. O. Nr. 32013.

6. Wszystkie urzędy obowiązane są udzielać zainteresowanym potrzebnych informacyj.

7. Znaczki zamówione w drodze pisemnej będą wysyłane zamawiającym w urzędowych listach poleconych lub paczkach, wolnych od opłaty pocztowej.

Zagranicę znaczki będą wysyłane na koszt i ryzyko zamawiających, w sposób przez nich żądany.

8. Oprócz znaczków wycofanych z obiegu, urząd pocztowy Warszawa 1 sprzedawać będzie w sposób wskazany w punkcie 2-im także wszystkie znaczki obiegowe opłaty, dopłaty oraz znaczki z nadrukiem „Port Gdańsk".

9. Dochód, uzyskany ze sprzedaży znaczków wycofanych z obiegu, przeznacza się na Fundusz Bezrobocia.

10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. AG. 4599 z dnia 29 lipca 1932 r.

OKÓLNIKI

Spis polskich znaczków pocztowych, wycofanych z obiegu, sprzedawanych w serjach i kolekcjach.

Nr. ser.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość szt.	Cena zł	gr	fr szw.	cts
1	**1919 r.** Wyd. M. P. i T. w wal. koronowej, ząbk. 3, 5, 10, 15, 20, 25, 50 hal., 1, 1.50, 2, 3.50, 5 kor.	12	—	50	—	29
2	**1919—1920 r.** D-to w walucie markowej: ząbk. 3, 5, 10, 15, 20, 25, 40, 50 fen. 1, 1.50, 2, 2.50 i 5 mk (serja mieszana)	13	—	60	—	34
3	**1920—1921 r.** 3 mk 40 fen, 3 mk (oracz), 6, 10 i 20 mk (ułan)	5	—	20	—	11
4	**1920—1922 r.** Godło Państwa (mały format) 1, 2, 3, 4, 5, 8 mk. Siewca: 10, 15, 20, 20 mk.	10	—	25	—	13
5	**1921—1923 r.** Godło Państwa (duży format) 25, 50, 100, 200, 300, 400, 500, 1000, 2000 mk	9	—	20	—	11
6	**1923 r.** Kopernik i Konarski 1000, 3000 i 5000 mk . .	3	—	10	—	6
7	**1923—1924 r.** Wyd. tymczasowe: 10000/25, 20000/2, 25000/20, 25000/20, 50000/10 i 100000/5 mk .	6	—	60	—	34
8	**1924 r.** Godło Państwa: 10000, 20000, 30000, 50000, 100000, 200000, 300000, 500000, 1000000, 2000000	10	7	50	4	29
9	**1919 r.** Sejm: 10, 15, 20 (duży form), 25, 50 fen 1 mk .	6	—	20	—	11
10	**1921 r.** Konstytucja: 2, 3, 4, 6, 10, 25, 50 mk . . .	7	—	30	—	17
11	**1921 r.** Czerwony Krzyż: 5+30, 6+30, 10+30, 20+30 mk	4	2	50	1	43
12	**1920 r.** Znaczki urzędowe: 3, 5, 10, 15, 25, 50, 100, 150, 200, 300 i 600 fen (serja mieszana). . . .	11	—	40	—	23
13	**1919 r.** Zn. dopłaty, mały format, czerwone: 2, 4, 5, 10, 20, 30, 50, 100, 500 fen	9	—	50	—	29
14	**1921 r.** Zn. dopłaty (nadruk na P. K. L.) 6 mk/15 h, 6 mk/25 h, 20 mk/10 h, 20 mk/50 h, 35 mk/70 h	5	3		1	71
15	**1921—1922 r.** Zn. dopłaty (mały format): 1, 2, 4, 6, 8, 20, 50 i 100 mk	8	—	25	—	13
16	**1923 r.** Zn. dopłaty (większy format): 50, 100, 200, 500, 1000 i 2000 mk	6	—	20	—	11
17	**1923—1924 r.** Zn. dopłaty wyd. tymczasowe: 10000/8, 20000/20 i 50000/2 mk	3	—	30	—	17
18	**1924 r.** Zn. dopłaty: 10000, 20000, 30000, 50000, 100000, 200000, 300000, 500000, 1000000, 2000000 i 3000000 mk.	11	10	—	5	71
19	**1920 r.** Znaczki dla obsz. plebis. Śląska Cieszyńsk. z nadr.: „S. O. 1920", 5, 10, 15, 25, 50 fen. 1, 1.50, 2, 2.50, 5 kor.	10	—	60	—	34
20	**1921 r.** Levant. Nadr. ukośny literami fantaz: 1, 2, 3, 4, 6, 10 i 20 mk	7	5	—	2	86
21	**1922—1923 r.** Górny Śląsk: 5, 10, 20, 40, 50, 75 fen, 1, 1.25, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 20, 50, 80, 100, 200, 300 mk . .	20	—	50	—	29
22	**1928 r.** Wystawa filatelistyczna 50 gr, 1 zł	2	4	—	2	29
	Znaczki Litwy Środkowej.					
23	**1920 r.** Orzeł i Pogoń: 25 fen 1 i 2 mk cięte i ząbkowane; ditto odm. koloru	12	—	20	—	11
24	**1921 r.** Serja Nr. 23 z nadr.: „Na Śląsk 2 mk" tylko nieząbk.	6	—	40	—	23
25	**1921 r.** Wyd. na rzecz Czerwonego Krzyża: 2+1 mk, 4+1 mk ząbk. wyd. na rzecz Białego Krzyża: 2+1 mk, 4+1, 10+2 mk cięte i ząbkowane	8	—	60	—	34
26	**1921 r.** Różne rysunki: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 20 mk cięte i ząbkowane	16	—	60	—	34
27	**1921 r.** 100 i 150 mk cięte i ząbkowane	4	3	—	1	71
28	**1922 r.** Sejm: 10, 25, 50, 75 mk cięte i ząbkowane . .	8	3	—	1	71
29	**1921 r.** Zn. dopłaty: 50 f. 1, 2, 3, 5, 20 mk cięte i ząbk.	12	—	50	—	29

Nr. ser.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Ilość szt.	Cena zł	gr	Cena fr szw.	cts
	Polskie znaczki pocztowe w kolekcjach.					
A	Kolekcja zawiera znaczków	25	—	35	—	19
B	„ „ „	50	—	75	—	42
C	„ „ „	75	1	25	—	71
D	„ „ „	100	2	—	1	14

Uwaga: Wszystkie kolekcje zawierają wycofane z obiegu polskie znaczki poczt. (bez Litwy Środkowej) niestemplowane.

Nr. AG 4599 z dnia 29 lipca 1932 r.

Pocztowa komunikacja lotnicza na linji Warszawa — Wilno — Ryga — Tallin.

Na linji lotniczej Warszawa — Wilno — Ryga — Tallin będzie obowiązywał w okresie letnim 1932 r. od dnia 17 sierpnia 1932 r. następujący rozkład lotów:

	7.20	o.	Warszawa	p.	18.10	
Poniedziałki,	9.55	p.	Wilno	o.	15.35	Wtorki,
	10.25	o.		p.	15.05	
Środy,	13.00	p.	Ryga	o.	12.30	Czwartki,
Piątki,	13.30	o.		p.	12.00	Soboty,
	15.20	p.	Tallin	o.	10.10	

Urzędy zbiorcze dla przesyłek lotniczych Warszawa 19 Port Lotniczy i Wilno 1 będą odprawiać, na powyżej wskazanej linji lotniczej, w miarę potrzeby, listowe odsyłki lotnicze do zagranicznych urzędów wymiany, a mianowicie do Rygi z przesyłkami lotniczemi dla Łotwy i do Tallina z przesyłkami lotniczemi Estonji i Finlandji.

Przesyłki lotnicze nadeszłe już po odlocie samolotu, należy odprawiać do miejsca przeznaczenia zwykłą drogą pocztową, jeżeli droga ta jest korzystniejszą od następnego połączenia lotniczego.

Nr. PZ 610 z dnia 31 lipca 1932 r.

Przewóz poczty sterowcem „Hrabia Zeppelin" do Ameryki Południowej.

W czasie od 29 sierpnia do 10 października 1932 r. statek powietrzny „Hrabia Zeppelin" odbędzie 4 (cztery) loty do Ameryki Południowej i będzie przewoził przesyłki pocztowe do Argentyny, Boliwji, Brazylji, Chile, Paragwaju, Peru i Urugwaju.

Sterowiec „Hrabia Zeppelin" odleci 29 sierpnia, 12 i 26 września oraz 10 października z lotniska w Friedrichshafen (Bodensee) do Pernambuco (Recife) w Brazylji, gdzie będzie miał dogodne połączenia lotnicze z innemi krajami Ameryki Południowej.

W związku z powyższem można nadawać we wszystkich urzędach pocztowych w Polsce do Argentyny, Boliwji, Brazylji, Chile, Paragwaju, Peru i Urugwaju następujące przesyłki listowe, do przewozu sterowcem „Hrabia Zeppelin":

1. zwykłe i polecone listy i kartki,
2. zwykłe i polecone druki, próbki towarów i papiery handlowe.

Od tego rodzaju przesyłek należy pobierać następujące opłaty:

I. taryfowe opłaty pocztowe, według obowiązującej taryfy pocztowej, a ponadto

II. opłaty za przewóz powietrzny, które wynoszą:

b) za inne przesyłki listowe (druki, próbki i papiery handlowe) za każde 25 gramów wagi . 3.00 zł.

b) za inne przesyłki listowe (druki, próbki i papiery handlowe) za każde 25 gramów wagi . . . 3.00 zł.

2. za przesyłki listowe do Argentyny, Boliwji, Chile, Paragwaju, Peru i Urugwaju:

a) za listy i kartki pocztowe za każde 5 gramów wagi . . . 3.50 zł.

b) za inne przesyłki listowe (druki, próbki i papiery handlowe) za każde 25 gramów wagi . 3.40 zł.

Przesyłki listowe przeznaczone do przewozu sterowcem „Hrabia Zeppelin" muszą być oznaczone uwagą: „Mit Luftschiff Graf Zeppelin".

Należycie opłacone i oznaczone przesyłki listowe należy kierować bezzwłocznie, zależnie od dogodnych połączeń, bądź do u. p. Poznań 3, bądź do u. p. Warszawa 2, skąd przesyłki te

będą kierowane w bezpośrednich odsyłkach do u. p. Berlin C. 2.

Urzędy pocztowe Warszawa 2 i Poznań 3 mają przesyłać tego rodzaju przesyłki do urzędu pocztowego Berlin C. 2 w specjalnych odsyłkach tylko w ciągu tygodnia poprzedzającego dzień odlotu sterowca, do soboty włącznie.

Przesyłki przeznaczone do przewozu sterowcem „Hrabia Zeppelin" nadeszłe do urzędu pocztowego Warszawa 2 i Poznań 3 już po odesłaniu ostatniej odsyłki przed odlotem do u. p. Berlin C. 2, należy kierować do urzędu pocztowego Warszawa 19 Port Lotniczy, który je będzie kierował do miejsca przeznaczenia samolotami.

Okólnik Nr. PZ 601 z dnia 5 marca 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4 z 1932 r. str. 108) traci moc obowiązującą.

Nr. PZ 601 z dnia 29 lipca 1932 r.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 11 z 1932 r).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
757	Danziger Allgemeine Zeitung	Gdańsk	niemiecki
758	Skautu Aidas (organ harcerstwa litewskiego)	Kowno	litewski
759	Zidinys	Kowno	litewski
760	Sztern	Mińsk	żydowski
761	Eheglück und Liebesleben	Berlin	niemiecki
762	Licht-Land Blätter für Freikörperkultur und Lebenserneuerung"	Egestorf ad Hamburg	niemiecki
763	„Asa" — czasopismo wydawane zeszytami, z których każdy zaopatrzony w kolejny numer i osobny tytuł (np. Nr. 2 tytuł „§ 184", Nr. 5 tytuł „Körperkultur und Erotik", Nr. 6 tytuł „Automaten der Liebe" i t. p.)	Lipsk	niemiecki
764	„Soma" (Monatschrift für Körperkultur und Kunst).	Lipsk	niemiecki
	Broszury.		
	Polen an der Arbeit	Monachjum	niemiecki
	Książka p. t. „Rutele" (podręcznik dla III Oddziału szkół powszechnych) autora Gerutisa, wydana przez spółkę „Dirwa".	Kowno-Marjampol	litewski
	Broszura p. t. „Oktober frajd" (Radość października) autora Mojsze Taicza, wydana w 1922 r.	Moskwa	żydowski
	Książka p. t. „Balszawik" (elementarz dla 1-go roku szkolnego) M. Pigulewskiego i I. Pisarczyka, wydana w 1930 r. przez białoruskie wydawnictwa państwowe.	Mińsk	białoruski

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
	Broszura p. t. „Of der Erd" autora Izi Charika, wydana nakładem wydawnictwa „Szul na buch" w 1926 r.	Moskwa	żydowski
	Broszura p. t. „Di geszychte fun internacjonał" autora E. Pimenowa, wydana w 1920 r. przez Centralny Komisarjat dla spraw żydowskich, wydawnictwo „Komunistisze Welt".	Moskwa	żydowski
	Broszura p. t. „Vilmans Sunus", zawierająca utwór sceniczny, napisany przez Milzinasa, wydana w 1932 r.	Kowno	litewski
	Książka p. t. „Ojfboj" autorów Judowina i Sołowieja, jako podręcznik dla 2-go roku szkolnego przez wydawnictwo „Centraler felker-ferlag fun F. S. S. R." w 1931 r.	Moskwa-Charków-Mińsk	żydowski
	Broszura p. t. „Der miszpet ibern chejder" autorów L. Abrama, J. Chinczyna i K. Kapłana, wydana przez Witebskie Gubernjalne biuro sekcyj żydowskich R. K. P. w 1922 r.	Witebsk	żydowski
	Broszura p. t. „Di geszychte fun der komunistiszer partaj in Russland un N. Lenin" L. B. Kamieniewa, wydana w 1920 r. przez Komisarjat dla spraw żydowskich.	Petersburg	żydowski
	Broszura p. t. „Der Herbst-Iberkuk fun di kolwirtu" M. Pawłowa, wydana w 1930 r. przez wydawnictwo „Centroferlag".	Moskwa-Charków-Mińsk	żydowski
	Broszura p. t. „Der najer etap. Di welt-lage un unzere ojfgabn" L. Trockiego w tłumaczeniu H. Farbera, wydana w 1922 r. przez wydawnictwo „Młuche-fortag".	Homel	żydowski
	Broszura p. t. „Di kolwirtisze bawegung un der ojfsztajn fun der landwirtszaft" N. Jelizarowa, wydana w 1930 r. przez wydawnictwo „Centraler felker-ferlag fun F.S.S.R.".	Moskwa-Charków-Mińsk	żydowski
	Broszura p. t. „Front" N. Ojslendera, zawierająca utwory poetyckie, wydana w 1921 r. przez wydawnictwo państwowe „Judsekcja".	Kijów	żydowski
	Broszura p. t. „N. Lenin Władimir Iljicz Uljanow Zojn lebn untetikajt" G. Zynowiewa, wydana w 1918 r. nakładem Wydziału kultury i oświaty przy Komisarjacie Spraw Żydowskich.	Petersburg	żydowski
	Książka p. t. „Zaj Grajt" P. Burgańskiego i S. Zezmera, wydana jako podręcznik dla 1-go roku szkół miejskich przez Komisarjat ludowy		

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
	oświaty Z. S. R. R. Wydawnictwo „Kooperatywer ferlag Kultur-Lige" w 1930 r.	Kijów	żydowski
	Książka p. t. „Achtung! Ostmarkenrundfunk! Polnische Truppen haben heute nacht die ostpreussische Grenze überschritten" Hansa Nitrama, wydana w 1932 r. przez „Verlag Gerhard Stalling, Oldenburg i O.".	—	niemiecki
	Mapa angielska „Bartholomew's General Map of Europe", wydana przez „John Bartholomew et Son. The Geographical Institute, Duncan Street Edinburgh".	Edinburg	angielski

Nr. PW 221/24 z dnia 15 lipca 1932 r.

Ograniczenia przywozowe w Grecji.

Zarząd grecki zawiadomił, że do dnia 15 listopada 1932 r. przywóz różnych towarów do Grecji podlega ograniczeniom.

Nadawcy paczek do Grecji mają uprzednio zasięgać informacji w Konsulacie Greckim lub w Izbach handlowych co do wymienionych ograniczeń.

Doręczanie w Grecji paczek z towarami objętemi listą kontyngentową dopuszczone jest tylko za okazaniem przez odbiorców zezwoleń na przywóz, udzielanych przez Izby handlowe miejsca przeznaczenia paczki. W razie przekroczenia granic, oznaczonych w zezwoleniu, przesyłki zwracane są do miejsca nadania.

Przywóz kokonów oraz niektórych środków leczniczych dozwolony jest tylko za specjalnem upoważnieniem.

Od powyższych formalności zwolnione są paczki, zawierające towary, przeznaczone do użytku osobistego odbiorcy.

Na powyższe ograniczenia urzędy mają zwracać uwagę nadawców przy przyjmowaniu paczek do Grecji.

Nr. PZ 324 z dnia 15 lipca 1932 r.

Kurs przeliczania kwot przekazowych w obrocie zagranicznym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do poniżej podanych krajów należy od dnia 29 lipca 1932 r. stosować następujący kurs przeliczania:

Belgja 124 t. j. 100 belg. = 124 zł.
Danja 173 t. j. 100 kor. duńsk. = 173 zł.
Francja 35 t. j. 100 fr. fr. = 35 zł.
Gdańsk 174 t. j. 100 guld. = 174 zł.
Hiszpanja 70 t. j. 100 peset = 70 zł.
Holandja 360 t. j. 100 flor. = 360 zł.
Norwegja 159 t. j. 100 kor. norw. = 159 zł.

Nr. PZ 503 z dnia 27 lipca 1932 r.

Postępowanie z falsyfikatami banknotów, ujawnionemi w nadmiarach kasowych pocztowych urzędów zbiorczych.

1) W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 marca 1932 r. o wymianie uszkodzonych i zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 11 z 1932 r. poz. 84), Bank Polski wydał zarządzenie, aby falsyfikaty banknotów, ujawnione w nadmiarach kasowych urzędów pocztowych zbiorczych, były po czterokrotnem skasowaniu stemplem „fałszywy", zwracane przez Oddziały Banku Polskiego wraz z odnośną opaską wpłacającemu urzędowi. Urząd po stwierdzeniu pochodzenia fałszywego banknotu, postąpi w myśl § 7 wspomnianego rozporządzenia, a w razie niemożności ustalenia, od kogo znak zakwestjonowany otrzymał, prześle go w liście bezpośrednio do Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego w Warszawie, ul. Sanguszki Nr. 1.

Falsyfikaty monet ujawnione w nadmiarach kasowych będą przez Oddziały Banku Polskiego przesyłane bezpośrednio do Mennicy Państwowej, urząd zaś wpłacający otrzyma jedynie zaświadczenie.

2) W związku z powyższem zarządza się: Pocztowe urzędy zbiorcze po otrzymaniu z Banku Polskiego falsyfikatów banknotu, ujawnionego przez Bank w ich nadmiarach kasowych odsyłać mają falsyfikaty niezwłocznie do właściwego urzędu pocztowego, który, o ile pochodzenie falsyfikatu będzie wiadome, winien postąpić w myśl § 7 wspomnianego rozporządzenia, a więc sporządzić kwestjonarjusz, w razie zaś niemożności ustalenia, od kogo pochodzi falsyfikat, winien przesłać go w liście do Oddziału Ekspertyz Banku Polskiego.

Nr. AK 162 z dnia 28 lipca 1932 r.

26-te sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

Wprowadza się następujące zmiany w zagranicznej taryfie telegraficznej:

1. Treść stronicy 43 ustala się jak następuje:

△Borneo Północno-Wschodnie patrz Sarawak	—		—	
	via Radjo Warszawa			
△Brunei (Borneo Północne) 2)	4.10			
△Cejlon (Ceylan) 2)	1.80			Exprès
" "	via Empiradjo 1.80			
△Chiny (Chine) 3)	via Radjo Warszawa		Eastern, Riga-Northern	MP, Ouvert
Macao 4)	3.70		4.00	
wszystkie urzędy w Chinach prócz Macao			3.45	
urzędy japońskie patrz Japonja	—		—	
wszystkie urzędy w Chinach prócz Macao, urzędów japońskich w Chinach oraz urzędów mandżurskich w prowincjach Fengtien, Kirin i Heilungkiang 4)	via Radjo Warszawa 3.45			
urzędy mandżurskie w prowincjach Fengtien, Kirin i Heilungkiang 5)	3.45			
△Christmas Island (wyspa)	—		4.84, 25 Eastern Alexandrie	Exprès
△Cypr (Chypre)	—		1.70	MP, Ouvert, Exprès Słowniki (kody) są dopuszczone, urząd może żądać przedłożenia słownika. Nazwa słownika ma być zamieszczona w nagłówku telegramu — jako ostatni wyraz.

1) Telegramy — via Eastern — kierować przez Austrję lub Czechosłowację.
2) Telegramy do Brunei i Cejlonu via Radjo — Warszawa kierować na Beyrouth.
3) Telegramy do Chin przyjmować na odpowiedzialność nadawcy. Telegramy via Riga — Northern kierować na Rygę.
4) Telegramy via Radjo — Warszawa kierować drogą radjo do New Yorku.
5) Kierować drogą radjo do Japonji.

2. Treść ustępu zatytułowanego „Azja" na stronicy 67 w rubrykach 1, 2 i 3 zastępuje się następującym ustępem:

Filipiny	via Radjo—Warszawa—RCA—Sanfrancisco
Manila	1.38
Chiny	2.41
Kwantoung	—
Inne urzędy	—
Urzędy mandżurskie w prowincjach Feng-tien, Kirin i Heilungkiang 1)	via Radjo — Warszawa — 83
Indje Holenderskie	via Radjo—Warszawa—RCA—Sanfrancisco 2 —
Japonja	via Radjo — Warszawa — 83

1) Kierować drogą radjo do Japonji.

3. Na stronicy 74 w rubrykach 1 i 2, pod pozycją „Malakka" dodaje się nową pozycję:

Mandżurja	angielski, chiński i japoński

Nr. TR. 241 z dnia 25 lipca 1932 r.

Zmiana nazwy agencji pocztowo-telegraficznej Goczałkowice Dolne na Goczałkowice Zdrój.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zmienia nazwę agencji pocztowo-telegraficznej Goczałkowice Dolne na „Goczałkowice Zdrój".

Nowo ustalonej nazwy należy używać w pismach służbowych i sprawozdaniach i stosownie do tego poprawić spis urzędów i agencyj poczt.-telegr.

Nr. BO 1514 z dnia 29 lipca 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych.

1) Z dniem 15 czerwca r. b. przełożono ambulans pocztowy Olechnowicze — Wilno Nr. 289 z pociągu Nr. 452 do pociągu Nr. 454/432 (odjazd z Olechnowicz godz. 17 m. 10, przyjazd do Wilna godz. 22 min. 40) i w związku z tem zniesiono konwój kolejowy w pociągu Nr. 454/432, a zaprowadzono taki konwój w pociągu Nr. 452 (odjazd z Olechnowicz godz. 0 m. 45, przyjazd do Wilna godz. 6 m. 50).

2) Z dniem 15 czerwca b. r. zaprowadzono konwój pocztowy na linji Aleksandrów — Ciechocinek w pociągu Nr. 4431 (odjazd z Aleksandrowa godz. 16 m. 57, przyjazd do Ciechocinka godz. 17 m. 10) i w pociągu Nr. 4432 (odjazd z Ciechocinka godz. 9 min. 20, przyjazd do Aleksandrowa godz. 9 min. 35).

3) Z dniem 20-ym czerwca b. r. zaprowadzono konwój kolejowy na linji Gdynia — Hel w pociągu Nr. 5323 (odjazd z Gdyni godz. 15 min. 20, przyjazd do Helu godz. 17 min. 57) w związku z tem skasowano takiż konwój na linji Gdańsk — Puck — Hel w pociągu Nr. 5515.

4) Z dniem 10 lipca uruchomiono konwój pocztowy na linji Mołodeczno — Wilejka w pociągu Nr. 431 (odjazd z Mołodeczna godz. 18 min. 42, przyjazd do Wilejki godz. 19 min. 10) i w pociągu Nr. 432 (odjazd z Wilejki godz. 19 min. 25, przyjazd do Mołodeczna godz. 20 min. 12).

Należy uzupełnić spis kursów pocztowo-kolejowych (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8 z 1932 r.) oraz wszystkie podręczniki komunikacyjne.

Nr. PK. 223 z dnia 23 lipca 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Od dnia 16.VII b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Gębice k/Czarnkowa — Huta k/Czarnkowa.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Gębice k/Czarnkowa — st. kol. Sarbia.

Od dnia 1.VIII b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Wołkowyje k/Dubna — Demidówka.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Wołkowyje k/Dubna — Kozin k/Dubna.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. P. K. 64 z dnia 28 lipca 1932 r.

Nowe tomy Zbioru przepisów służbowych.

Podaje się do wiadomości, iż wyszły z druku następujące dalsze tomy Zbioru przepisów służbowych: 1) „Przepisy służbowe dla doręczycieli i listonoszów wiejskich (skrót I. A. 8), stron 140, cena egzemplarza 1 zł. 50 gr.; 2) „Przepisy ruchu do ordynacji pocztowej. Przesyłki listowe" (skrót II. P. 5) stron 394, cena egzemplarza broszurowanego 4.50 zł.

Postanowienia zawarte w okólniku umieszczonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 5 z roku 1931, a odnoszące się do warunków nabycia — mają analogiczne zastosowanie i do tomu niniejszego.

Nr. IT 613 z dnia 18 lipca 1932 r.

WYKAZ

książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
537703	Jaworski Stanisław	590.615	Chmielewski Henryk Leonard
572330	Sowa Franciszek	603.379	Andruszko Adolf
585932	Domański Edward	630.080	Jacorzyński Zbigniew
670157	Dieckman Janina	700.117	Wawrzyniak Edward
693925	Klimczak Ludwik	705.427	Lipszyc Abram
736593	Bernatowicz Helena	710.697	Jager Ella Eugenja
751930	Lipińska Marja	711.667	Pilawski Wiktor
775304	Kadłubowska Janina	721.718	Małaczyńska Adolfina
779992	Neumannowa Anastazja	749.261	Brandys Aron Józef Hersz
785409	Lubas Felicja	781.360	Klapholz Franciszka
802375	Ks. Machczyński Leon	790.907	Żekoński Jarosław
825949	Dworecki Chaim	797.717	Maliszewska Stefanja
876758	Minc Rojza	867.739	Jarosiński Jan Józef
908188	Kornisiuk Hilary	883.105	Kuper Aron
911430	Kruczek Wiktorja	918.855	Dębiński Marjan
931614	Szejnfogel Kalman	933.168	Pilcner Ruchla
937953	Staszewski Adam	947.157	Orleańska Anna
989728	Prywer Pinkus	998.588	Beckówna Zofja
989868	Preinl Wirgiljusz	16.531-C	Damse Stanisław
14847-C	Godzik Franciszek	20.107-C	Miszczyński Karol
33349-C	Zołyński Stefan	20.477-C	Składzien Leon
43428-C	Marcinkowski Alfred	33.776-C	Zakrzewska Helena
49346-C	Wójcik Władysław	36.197-C	Lipszycówna Tecia
81085-C	Wajnrajch Zelman Symcha	36.470-C	Godlewski Adam Kryspian
83611-C	Kozłowski Edward Zenon	91.140-C	Śliwiński Marjan
83886-C	Firek Alojzy	93.177-C	Siankowski Stefan
122327-C	Erlichhof Artur	101.864-C	Smorawiński Mieczysław
133112-C	Furlepa Wacław	112.513-C	Sadowska Janina
138785-C	Madaliński Icek Mordka	112.630-C	Dr. Mincberg Ignacy
147109-C	Kotlińska Zofja	124.362-C	Idczak Franciszek
187658-C	Frenkel Lajb	126.728-C	Szmulewicz Moszek Aron
199254-C	Mikołajska Stanisława	130.270-C	Kreczman Juljusz
201019-C	Cohn Charlotte	171.162-C	Zygadlewicz Franciszka
222882-C	Izbicka Wanda	171.248-C	Zajączkowska Marja
245933-C	Rekść Teresa	173.410-C	Sołtysek Gerhard
246748-C	Szmuniewski Bolesław Ignacy	190.770-C	Waksztok Mosze
252924-C	Dworecka Irena	192.890-C	Idaszewski Jan
253040-C	Kawala Jan	194.942-C	Stefanowicz Antoni
285546-C	Markiewicz Henryka	198.919-C	Faifer Alojzy
289762-C	Szydłowska Perla	199.136-C	Budzyk Stanisław
295541-C	Tenigzon Lejb	199.254-C	Mikołajska Stanisława
300544-C	Szymański Wacław	206.742-C	Szochet Mojsiej
316729-C	Batko Juljan	218.637-C	Bajdenkopf Stanisław
320585-C	Stypułkowski Szczepan	251.023-C	Kryśkiewicz Maksymiljan
335951-C	Stanikowski Piotr	299.072-C	Słoniewski Stanisław
549.092	Wójcik Henryk	318.086-C	Glazman Gedala
575.165	Brzeziński Rudolf	321.658-C	Turczyniak Augustyn
583.780	Quahs Hugon	327.622-C	Kolasińska Marta
589.114	Wygodna Róża	329.502-C	Michalak Zygmunt

WYKAZ

książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
575908	Zagańczyk Teodor	119915-C	Kac Izak
655983	Scharmach Brunon	129.363-C	Goździelewska Gertruda
671498	Blumenfeld Elja Lajb	215583-C	Frohman Lejb
685118	Pacek Jan	216627-C	Lichterówna Lola
693154	Legucki Wacław	227060-C	Simkowicz Icek
915239	Kozłowski Tomasz	247842-C	Lemberger Menachem
939321	Widelski Mirosław	256777-C	Kaczmarek Zygmunt
942527	Strzodzianka Halina	263447-C	Pasermanówna Sala
966397	Grynberg Luzer Fiszel	794.825	Muniak Roman
988888	Wiatr Henryk	797.142	Sochaj Jan
26748-C	Dłutek Emiljan	820.165	Rubinstein Helena
42591-C	Piesyn Abram	31.250-C	Zimelbaum Aron
49306-C	Zieliński Alfred	140.594-C	Żuchowska Janina
71993-C	Chalecka Julja	273.028-C	Łamajkowski Antoni
73252-C	Śpiewak Icchok	278.162-C	Jakubowicz Łaja
100272-C	Kutznerówna Janina	306.881-C	Goldfarb Szlama

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE.

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

Wystawione przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów	Nr. legitymacji	Nazwisko i imię funkcjonarjusza	Stanowisko służbowe	Miejsce służbowe	Data wystawienia legitymacji
Kraków	721	Gościej Andrzej	st. podurzędnik	Kraków 1	8.I.1931 r.
Lwów	335	Lalicki Konrad	kontroler	Lwów	21.I. 1931 r.
Lwów	916	Puszkarewicz Alfred	kierownik u. p.	Miejsce Piastowe	21.XII. 1931 r.
Lwów	314	Hamajda Mikołaj	em. podurzęd.	zam. Warszawa	13.I. 1928 r.
Poznań	Z. 7	Żurawska Franciszka	asystent	Inowrocław 1	10.XII.1928 r.
Poznań	J. 14	Jeziorowski Sylwester	ekspedjent	Poznań 1	10.XII.1928 r.
Wilno	2394	Ciepiela Tadeusz	b. asystent	Zdzięcioł	13.VII.1931 r.

Osoby legitymujące się powyższemi unieważnionemi dokumentami należy oddać władzom bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ministerstwo P. i T.

Marjan Stanisław Pajor, Naczelnik Wydziału w V st. sł., został przeniesiony w stan spoczynku z końcem sierpnia b. r. (Nr. B. P. 612 z 13/VII. 1932 r.).

Jerzy Biernacki, pracownik kontraktowy VIII gr. up. został mianowany prowizorycznie referendarzem w VIII st. sł.

(Nr. BP. 2100 z 22.VII. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. we Lwowie.

Władysław Irteński, referendarz w VIII st. sł. został przeniesiony do służby w Ministerstwie Poczt i Telegrafów w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

(Nr. BP. 2145 z 6.VII. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy.

Józef Daniec, st. kontroler w VII st. sł. z u. p. Toruń 1, został z urzędu przeniesiony w stan spoczynku z końcem czerwca 1932 r.

Emil Gerhardt, kierownik Oddziału urzędu I klasy w VII st. sł. z u. telegr. w Toruniu, przeniesiony został z dniem 12.VI. 1932 r. do u. p. Toruń 1 w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Alfons Golebski, st. kontroler w VII st. sł. z u. p. w Brodnicy n. Drwęcą, przeniesiony został z dniem 16.VI. 1932 r. do u. telegr. w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

KONKURSY

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	Uwaga
Jabłonowo pomorskie*)	III	Bydgoszcz	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Łódź 2	V	Warszawa	
Mysłowice*)	II	Katowice	
Włoszczowa*)	III	Kraków	
Sośnie*)	V	Poznań	
Warszawa 27 *)	V	Warszawa	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy". Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T. Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — trzy tygodnie.

Sprostowanie.

W zarządzeniu Nr. AK 121/18 z dnia 20 czerwca 1932 r. w sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych funkcjonarjuszów pocztowych oraz wdów i sierot po tych funkcjonarjuszach, ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 12 z 1932 r. poz. 94, w ustępie 1, w punkcie a) zamiast słów „wdowom i sierotom" winno być „emerytów".

Tytuł zagranicznej taryfy dla telegramów zniżkowych, zamieszczonej w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 13 z 1932 r. winien brzmieć: „Zagraniczna taryfa telegraficzna dla telegramów zniżkowych".

W zagranicznej taryfie pocztowo-lotniczej, zamieszczonej w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr. 14 z 1932 r., wskutek omyłki drukarskiej opuszczono po tytule następującą uwagę: „Uwaga: Za kartki pocztowe pobiera się taką samą opłatę za przewóz lotniczy jak za listy najniższego stopnia wagi, jeżeli inaczej nie zaznaczono".

W tejże taryfie, na stronicy 269, w części „C. Ameryka", w pozycji „Ameryka (Stany Zjednoczone Ameryki Półn.) a) New-York miasto", w kolumnie drugiej „Waga", zamiast „za każde 20 g" winno być „za każde 10 g". Analogiczną poprawkę należy uskutecznić w „Planie kierowania przesyłek lotniczych" na stronicy 276.

Powyższe usterki należy bezzwłocznie poprawić względnie uzupełnić.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1932 WYNOSI:

roczna 12 zł	półroczna 6 zł	kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 60627. **Cena 1 zł.**